

STRAN
9

Izganjalec hudiča, ki zdravi duha

STRAN
6

Slomškov trg na Ponikvi razburja domačine

RADIO CELJE
90,6 95,1 95,9 100,3
NOVI TEDNIK
VSAK TOREK IN PETEK

Št. 86/Leto 67/Celje, 30. oktober 2012/Cena 1,30 EUR

novi tednik

Odgovorna urednica NT Biserka Povše Tašič

Trajnostni razvoj
Savinjske regije

Danes v Novem tedniku!

S solzami slovo od CMC, Voc pod vprašajem

Brez besed, brez laži, brez vprašanj ... se je 275 ljudi poslovilo še od enega poslednjih slovenskih gradbincev. Stečajna upraviteljica napoveduje pregledno prodajo hčerinske družbe Voc najugodnejšemu ponudniku.

STRANI
2-3

Foto: SHERPA

Bodo na sodiščih na Celjskem odpuščali?

STRAN
17

Juteks s strateškim partnerjem

STRAN
4

Zbiratelji preplavili Velenje

STRAN
14

Kako in kaj kuri toplarna?

STRAN
15

Pred dnevom spomina

STRAN
5

Kamenje na Rifniku in ekokamp v Vrbju kot izziv

STRAN
18

ŠTIRINOŽCI

Se Lassie res vrača domov?

STRAN
21

S solzami slovo od CMC

V začetku julija so se v jedilnici upravne zgradbe družbe Ceste mostovi Celje gnetli delavci hčerinske družbe Lid, v petek pa so sklepe o odpovedi delovnega razmerja podpisovali zaposleni v materinski družbi CMC.

275 usod, 275 skrbi, 275 družin ... Zgodbe so v primerih hčere in matere precej identične, saj gre za delavce z daljšo delovno dobo, ki bodo težko našli novo zaposlitev. Tudi stanje v gradbeništvu jim ne vpliva pretiranega upanja. Solze v očeh, nemoč, občasnno tudi gnev. Nase, ker so tako dolgo verjeli, na državo, ker je to dovolila, na sindikat, ki ni reagiral, na vodstvo, ki je obljubljalo in prepričevalo ... Delavci so že tri mesece doma, na čakanju, enako dolgo so brez plač. A so stisnili zobe in molčali. Rekli so jim, da bodo tako rešili hčerinsko družbo Voc. Da bo morebiti še delo. »Veste, CMC je v meni umrl že poleti. Takrat je bilo najhujše, najbolj je bolelo. Danes ni tako hudo, manj boli. Čeprav ne vem, če ni najbolj grozljivo to, da nič več ne občutim.«

Posamezni stavki so izražali nemoč in bolečino, čeprav so se mnogi med CMC-jevimi delavci v petek pozdravljali kot stari prijatelji. Stisk rok je pospremil dolg trpek pogled, ki ni terjal

odgovora. Oba, tako zaposleni v enem kot nekdo drug v drugem delu podjetja, sta na istem. »Banda frdamana! Pa takšno podjetje smo imeli,« je bilo mogoče slišati posamezne komentarje.

Čim prej do denarja

»Delovne knjižice« je v petek delila stečajna upraviteljica Milena Sisinger v sodelovanju s sindikalisti in z zavodom za zaposlovanje. S podpisom sklepov je začel teči 15-dnevni odpovedni rok, v ponedeljek, 12. novembra, pa bo Sisingerjeva nekdanjim CMC-jevim delavcem razdelila tudi vse potrebne dokumente za prijavo terjatev in prijave za jamstveni sklad. Vsi so napovedovali, da bodo kar najhitreje poskrbeli, da bodo postopki čim hitrejši, da bodo delavci čim prej prišli do denarja. Zaposlenim se v bistvu prihodnji petek izteče odpovedni rok in potem se bodo lahko začeli prijavljati na zavod za zaposlovanje. Vsi upajo, da bodo nekdanji zaposleni vsaj del denarja prejeli decembra, čeprav je stečajna upraviteljica že izrazila dvom, da bi lahko še letos računali tudi na tri in pol neizplačane plače iz jamstvenega sklada.

Upraviteljica Sisingerjeva je pred zaposlenimi omenila, da je ugovor zoper vodenje postopka prisilne poravnave

vložila takoj, ko je bilo možno. »Poskušala sem pohiteti, da ne bi povzročala še večje škode. Zdaj je prva naloga, da kar najbolje unovčimo premoženje, ki ga bomo prodajali, nikakor pa ne razprodajali. Premoženje se bo prodajalo transparentno, tisti, ki bodo največ ponudili, ga bodo lahko tudi kupili,« je povedala Sisingerjeva in zahtevala, da bo v okviru zakona spodbijala sklenjene posle. Še enkrat je povedala, da je od začetka prisilne poravnave nastalo 2,8 milijona evrov obveznosti, ki so strošek stečajnega postopka.

Da je dogajanje v gradbeništvu grozljivo in nesprejemljivo, povezano z gradbenimi lobiji iz tujine, je prepričan predsednik sindikata Pergam Janez Posedi. Ob tem je bilo mogoče slišati tudi zaposlene, češ da so v sindikatu vlekli samo članarino, za organizacijo stavke pa se niso odločili. »Zdaj je lažje na nekoga kazati s prstom,« se je odzval predsednik podjetniškega sindikata Anton Turk in zatrdil, da sindikalisti niso imeli vpogleda v poslovanje podjetja, da pa se niti tretjina vprašanih ni odločila za stavko. Sicer pa, to so se zavedali tudi zdaj že nekdanji »CMC-jevci«, s stavko verjetno ne bi rešili veliko.

URŠKA SELIŠNIK
Foto: SHERPA

Med podpisovanjem odpovedi ...

Ko človek preprosto obmolkne

Zaposleni so že v petek prejeli sklepe o odpovedi delovnega razmerja – Kdo je kriv?

Kdo bo potopil še Voc?

Stečajna upraviteljica napoveduje: »Če želijo blamažo, jo bodo imeli.«

Zgodba o odpuščanju CMC-jevih delavcev se je odvrtela precej na hitro. V torek je sodišče razglasilo stečaj, v petek so se zaposleni že zbirali v jedilnici podjetja. »Da mi nekdo govori o delovnih mestih, kjer so že tri mesece brez plače – to je zame delovno mesto samo na papirju in zavajanje ljudi, ki nimajo visokih plač. Če jim še teh ne moreš dati, potem ni drugega,« je bila ogorčena stečajna upraviteljica družbe Ceste mostovi Celje Milena Sisinger.

Seveda se v teh dneh največ vprašanj vrtilo okrog nadaljnje usode ene od hčerinskih družb CMC, podjetja Voc. »Hčerinske družbe se bodo prodajale po zakonu o insolvenčnem postopku. Odločila sem se za postopke za prodajo Voca in Koroških gradenj, ki imajo možnost za obstanek. Od obeh uprav sem zahtevala ukrepe in rečem lahko, da uprava Koroških gradenj sodeluje, uprava Voca pa ne. Zato tudi ne prevzemam odgovornosti za nadaljnje poslovanje Voca.«

Kaj pomeni, da uprava ne sodeluje?

Uprava Voca igra svojo igro. Direktorja sem poklicala in mu naložila, naj prekliče za 12. november sklicano skupščino, na kateri naj bi odločali o dokapitalizaciji. Danes (v petek, op. p.) mi je sporočil, da skupščine ne bo preklical. Po tem postopku bi šla zgodba tako, da bi postal dokapitalizator večinski lastnik, kar pomeni, da bi izgubili vitalni del CMC-jeve stečajne mase. Fantje bi v Vocu potem delali, kar bi pač delali. V tem trenutku ima CMC 66 odstotkov lastništva. Voc bom branila, glede na zadnje dogodke pa sem prepričana, da z obstoječo upravo ne bo možno sode-

Milena Sisinger: »V začetku sem, ko smo delili odpovedi, imela velike težave. Po navadi sem morala zapustiti prostor. Zdaj se postavljam na stališče, da vse, kar počnem, delam za dobro delavcev. Sicer bodo iskali nove službe, vendar bo v tem času zanje poskrbljeno, saj bodo dobili denar iz jamstvenega sklada, prijavljeni bodo na zavodu za zaposlovanje. V CMC ni možno pričakovati nič.«

lovati. Zato bom poskušala čimprej prodati delež, da bo vstopil nov lastnik, ki bo nastavil novo upravo.

Kdaj bi lahko prišlo do prodaje?

V teh dneh je začela delati cenilka, ker mora biti premoženje, ki ga prodajamo v stečajni masi, ocenjeno. Računam, da bo delo končala v tednu, dveh, potem bom sodišču podala predlog za prodajo. Zatrdim lahko, da bomo delež v Vocu prodajali pregledno za razliko od predvidene dokapitalizacije. Na dražbo bo lahko prišla vesoljna Slovenija ali tudi kdo od zunaj. Kupnina bo predstavljala stečajno maso, da bom lahko poplačala nekaj obveznosti. Prepričana sem, da bo tisti, ki bo plačal kupnino, imel interes, da se Voc obdrži. Verjetno se bo izklicna cena vrtela okrog 1,4

milijona evrov. Sama vem, da obstaja velik interes za nakup deleža, saj sem bila v zadnjih dneh v stiku z več zainteresiranimi kupci.

Že pred delavci ste napovedali, da boste vložili odškodninske tožbe in tudi morebiti kazenske ovadbe zaradi dogajanja v CMC.

Odškodninske tožbe bi lahko vložila že zato, ker je obstoječi upravni odbor leto prepozno vložil predlog za začetek stečajnega postopka. Če že to odmislimo, sem avgusta, po vložnem predlogu za prisilno poravnavo, predsedniku povedala, da rešitve za podjetje ni, da plač ne bo, da nima smisla podaljševati agonije in da naj predlagajo stečaj, kar bi bila najhitrejša rešitev. Vendar so zavlačevali, verjetno, to sicer samo predvidevam, da zaradi Voca. Po moje je bil namen »odpeljati« Voca pred stečajem iz stečajne mase, kar zdaj ne bo dovoljeno. Sama bom na skupščino Voca prišla, uveljavljala svoje glasovalne pravice, podala nasprotne predloge ... Če želijo blamažo, jo bodo pač imeli. Vendar se mi zdi, da morajo vstopiti lastniki, ki bodo Voc vodili strokovno in v skladu z zakonom – ne pa da bodo obstajali interesi zaradi nekaterih prijateljskih in polprijateljskih vezi.

V šestih hčerinskih družbah ste že menjali upravo, v Vocu pa ne?

Uprave lahko menjamo tam, kjer je CMC 100-odstotni lastnik, kar v Vocu nismo. Za menjavo uprave v Vocu je treba sklicati skupščino. To bi moral storiti direktor, vendar predvidevam, da ne bo hotel. Torej bom morala prositi sodišče, da skliče skupščino. Splet bo trajalo tri mesece ... Vmes pa se bo Voc potopil oziroma ga bodo potopili, za kar sama ne prevzemam odgovornosti.

Jesenski cvetoči okras

Ne, to ni fotografija iz sredine poletja, temveč je nastala pred nekaj dnevi, preden je sneg pobelil naše kraje. Takšne rože na oknih v jesenskih dneh niso pogost pojav, sploh pa ne sredi mesta. Zato si zaslužijo pozornost – da ne boste rekli, da opazimo samo črne točke ...

Za Gostilno Matjaž v Gosposki ulici v Celju je že znano, da vsako leto poskrbi za cvetoče okrasje hiše, letošnji cvetlični aranžmaji pa so bili še posebej lepi. Niti sneg in mraz minuli konec tedna nista preprečila, da ne bi cvetje še vedno krasilo gostilne, ulice in mesta, kjer bi jih lahko še marsikdo posnemal.

TC

Foto: GrupA

Juteks v belgijskih rokah

Večinski delež žalskega Juteksa je od konzorcija lastnikov odkupil belgijski Beaulieu International Group (B. I. G.), ki je v lasti družine De Clerck iz Wilsbeke. Kupec se poleg izdelave tekstilnih talnih oblog, laminatov in tepihov podobno kot Juteks ukvarja s proizvodnjo PVC-talnih oblog.

Gre za družinsko podjetje, kjer je 3.300 zaposlenih lani ustvarilo 1,4 milijarde evrov prometa in 12,5 milijona evrov čistega dobička. Skupaj z Juteksom in njegovim podjetjem v Rusiji si bodo v skupini prizadevali, da bi na področju talnih oblog postali tretji proizvajalec na svetu. Belgijci so uradno prevzeli malo več kot 52-odstotni delež Juteksa, za kar so konzorciju prodajalcev plačali približno 15 milijonov evrov. Cena delnice je bila 45 evrov, kar je glede na položaj Juteksa ter slovenskega in globalnega trga poštena cena. S tem je žalski proizvajalec talnih oblog tudi uradno končal v večinski lasti svojega dosedanjega konkurenta.

»Ves čas smo podpirali prodajo strateškemu partnerju, čeprav seveda nihče ni bil vnaprej izbran,« je povedal direktor žalske družbe Dušan Štiherl, ki ostaja na čelu Juteksa, saj so novi lastniki zadovoljni

z njegovim delom. »Za nas je bilo bistveno, da dobimo večinskega strateškega partnerja. Verjamemo namreč, da so v tej panogi tradicija, dolgoročni razvoj, vlaganje v proizvodnjo in širitev tisto pravo gonilo. Res je, da lastniki niso bili prisiljeni v prodajo, kar je bilo vsem potencialnim kupcem jasno povedano. Torej da ne glede na splošno slovensko situacijo ne prodajajo iz nuje.«

Skupina Juteks letos posluje bolje, kot je bilo načrtovano. Ob koncu leta naj bi imela okoli 66 milijonov prihodkov, kar je za četrto več kot lani, v prvih devetih mesecih pa je že ustvarila štiri milijone dobička.

B. I. G. je sicer že zamenjal vse člane nadzornega sveta, ob tem pa so predstavniki skupine zagotovili, da se 290 zaposlenim v Juteksu ni treba bati. Po napovedih novi lastniki ne bodo uvajali nobenih neprijetnih sprememb, tudi odpuščali ne bodo. Poudarili so celo, da družinsko podjetje De Clerck vedno skrbi za svoje delavce in bo zato poskrbela tudi za vse, ki zdaj delajo v Juteksovih tovarnah v Žalcu in Rusiji.

US
Foto: SHERPA

Direktor Juteksa Dušan Štiherl (levo) in solastnik belgijskega podjetja Francis De Clerck, ki je sicer z brati po pokojnem očetu podedoval podjetje in je tudi predsednik upravnega odbora.

Omenimo še zanimivo zgodovino belgijskega podjetja. Začetki Beaulieu International Group segajo v leto 1959, ko se je Roger De Clerck odločil za ustanovitev proizvajalca tkanin pod takratnim imenom Beaulieu. Leta 1991 je družbo razdelil na sedem delov, pri čemer je sam obdržal enega, preostale dele pa razdelil med svojih šest otrok. Skupina je ostala razdeljena 14 let oziroma do leta 2005, ko se je pet od prvotno sedmih delov skupine znova združilo.

Za iskanje energetskih rešitev

V velenjskem Gorenju so predstavili dejavnosti ustanoviteljev Razvojnega centra Energija in njihove nove projekte.

Na srečanju so v okviru predstavitev dejavnosti ustanoviteljev predstavili tudi možnosti in ideje za nadaljnje sodelovanje v okviru centra. Operacijo RCE je uspešno prijavilo podjetje PV Invest na razpis ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo, posledično pa so lani ustanovili družbo RCE, ki je

pridobila 11 milijonov evrov nepovratnih sredstev.

Center bo do leta 2014 z družbeniki izvedel 17 razvojno raziskovalnih projektov na področju energetike, ki jih bo sofinanciralo ministrstvo, nekaj bo tudi evropskega denarja. Vizija RCE je postati vodilna razvojno raziskovalna institucija na področju energetike v jugovzhodni Evropi in pomemben povezovalac strokovnega potenciala za razvoj in izvedbo naprednih energetskih rešitev.

Zdravilišča na borzi

Lani je bila poslovna borza zdraviliškega in wellness turizma Srednje Evrope, imenovanega SPA-CE, v Laškem, letošnja, četrta, pa so gostile Terme Zreče. Prihodnje leto bo na Madžarskem. V čem je smisel take borze?

Kot pravi njen pobudnik in direktor Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč Izток Altbauer, se na borzi srečajo skrbno izbrani kupci in razstavljalci. Malo manj kot trideset ponudnikov spa in wellness storitev iz Slovenije, Avstrije, z Madžarske in s Slovaške je predstavilo nove ideje za sproščen in zdrav način življenja kar 42 skrbno izbranim vabljenim gostom iz 15 različnih držav. Tako ponudnikom ni treba iskati morebitnih kupcev v različnih državah v tujini, temveč jih srečajo na borzi in tako so

poti za sklepanje poslov krajše in lažje.

Da se zdraviliški turizem tudi v teh časih lahko pohvali z dobrimi rezultati, potrjujejo podatki o nočitvah gostov. V prvih osmih mesecih se zdraviliške občine z 32-odstotnim deležem uvrščajo na prvo mesto občin z največ prenočitvami turistov. Slovenska naravna zdravilišča letos že presegajo 2,2 milijona prenočitev. V njih se poleg že običajnih gostov iz Avstrije, Italije, Nemčije in s Hrvaške vse pogostje pojavljajo ruski, nizozemski, izraelski, belgijski in ukrajinski turisti.

Na borzi so udeleženci lahko prisluzhili tudi predavanjem in se udeležili študijskih izletov po slovenskih zdraviliščih in na Hrvaško ter tako na lastni koži spoznavali kakovost ponudbe.

TC

Trajnostni razvoj Savinjske regije

RAZVOJNA AGENCIJA SOTLA

KOZJE

PODČETRTEK

ROGATEC

ROGAŠKA S.

ŠMARJE P. J.

Pogled vedno usmerjen naprej

Razvojni agencija Sotla s sedežem v Šmarju pri Jelšah ima status javnega zavoda. Njene ustanoviteljice so občine na območju subregije Obsotelje in Kozjansko: občine Kozje, Podčetrtek, Rogatec, Rogaska Slatina in Šmarje pri Jelšah. Ukvarjajo se predvsem z nalogami, ki zajemajo na eni strani spodbujanje razvojnih pobud na tem območju, z namenom da se pripravijo in izvajajo razvojni projekti na območju Obsotelje in Kozjanskega, pri čemer je RA Sotla tudi koordinator med javnim in zasebnim sektorjem.

Po drugi strani kot razvojna ustanova vodijo območno razvojno partnerstvo predvsem v smislu pripravljanja strateških razvojnih in izvedbenih dokumentov, ki omogočajo občinam tega območja črpanje sredstev iz evropskih skladov. Direktorica RA Sotla Bojana Žaberl je ob tem izpostavila še koordinacijo ali izvajanje večjih skupnih projektov. Ravno v tem mesecu so dobili z ministrstva za kmetijstvo in okolje odobritev skupnega razvojnega projekta, v okviru katerega rešujejo celovito urejanje vodooskrbe na območju Obsotelje in Kozjanskega. Projekt, ovrednoten na skoraj 17 milijonov evrov, bodo sofinancirali iz kohezijskega sklada in z nacionalnimi sredstvi. Z njim bodo zagotovili varnejšo in celovitejšo zadostno vodooskrbo za več kot 32 tisoč prebivalcev.

Direktorica Razvojni agencije Sotla Bojana Žaberl

Za razvoj podeželja

Kot pomembno dejavnost je Žaberlova predstavila upravljanje lokalne akcijske skupine Obsotelje in Kozjansko za razvoj podeželja. Gre za sodelovanje z občinami, ki so ustanoviteljice RA Sotla, z javnimi ustanovami in lokalnim gospodarstvom z namenom podpiranja razvojnih projektov. Z delovanjem Lasa je omogočeno črpanje nepovratnih finančnih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja. Las »pokriva« projekte, ki podpirajo razvoj podjetni-

štva na podeželju, razvoj turizma in s turizmom povezane dejavnosti na podeželju, projekte, ki prispevajo k razvoju človeških virov, projekte, ki podpirajo varovanje narave in okolja (s tem vključujejo tudi Kozjanski park, ki »pokriva« na tem območju večji del območja Nature 2000), in vse ostale projekte, ki prispevajo k razvoju lokalne infrastrukture na podeželju.

V letih 2008–2012 so tako odobrili ali omogočili izvajanje 39 projektov v skupni vrednosti 950 tisoč evrov, od česar predstavlja več kot 600 tisoč evrov

sofinanciranje z nepovratnimi sredstvi iz evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja.

Za razvoj turizma

Aktualni projekti RA Sotla so večinoma vezani na razvoj turizma, predvsem na podeželju kot spremljivalnega ponudnika obstoječemu turističnemu gospodarstvu tega območja. Med drugim so se letos osredotočili na ponudnike in ponudbo ob šmarsko-virštanjski vinski turistični cesti, kar Žaberlova predstavlja kot velik razvojni potencial. Ponosni so na čezmejno sodelovanje z avstrijskimi partnerji v projektu VINO cool oziroma VINO-kultura-kulinarika, ki še traja. V okviru tega projekta združujejo ponudbo vinskih cest na slovenski in avstrijski strani. Letos so izdelali elaborat označitve ponudnikov na omenjeni vinski cesti, saj obstoječa signalizacija ni bila več v skladu z obstoječo zakonodajo, obenem pa so se pojavili novi ponudniki, ki še niso bili označeni. S projektom, ki so ga financirali s pomočjo evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (kot partnerice so sodelovale tudi občine območja RA Sotla), so označili ponudnike ob šmarsko-virštanjski vinski turistični cesti tako ob občinskih kot državnih cestah. Postavili so 6 pozdravnih tabel in označili približno 50 ponudnikov ob cesti. Kot partnerji v RA Sotla sodeluje-

jo v projektu razvoja turizma v zidnicah na svojem območju, kjer želijo dati poudarek na povečanju nočitvenih kapacitet. Projekt Privoščimo si domače se bo nadaljeval še v prihodnjem letu in z njim želijo informirati širšo javnost o pomenu lokalne samooskrbe s hrano in hkrati omogočiti pridelovalcem organizirano prodajo njihovih izdelkov na lokalnih tržnicah.

RA Sotla je bila med prvimi podpisniki deklaracije o trajnostnem razvoju. S projektom Turizem v sožitju z naravo so že pred leti oblikovali skupne turistične produkte Obsotelje in Kozjanskega, kjer so sledili trendom ohranjanja in vključevanja naravne in kulturne dediščine v turistično ponudbo. Kolesarimo po Obsotelju in Kozjanskem je projekt, s katerim so spodbujali zdrav način življenja in kolesarjenje. Projekt Okusimo domače predstavlja spodbujanje lokalne samooskrbe.

V okviru območnega razvojnega partnerstva so v RA Sotla že začrtali smernice za pripravo območnega razvojnega programa za naslednje finančno obdobje 2014–2020. Predvsem si bodo prizadevali za realizacijo razvojnih projektov, kot so razvoj prometne infrastrukture, razvoj turistične infrastrukture oziroma oživitve turistične ponudbe ob Vonarskem jezeru in celovito urejanje odvajanja in čiščenja odpadnih voda v porečju Sotle.

Zadetek v polno ali brca v temo?

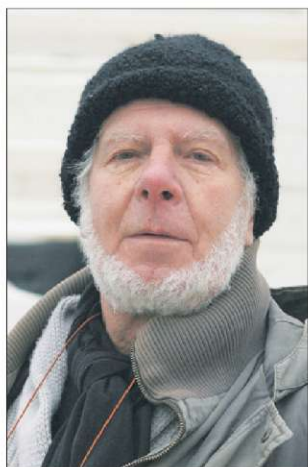
Slomškov trg na Ponikvi – Tik pred otvoritvijo izbruh žolčne razprave o primernosti nenavadnega paviljona sredi ceste

Letos spomladi so v Šentjurju nazdravili podpisu pogodbe za ureditev vaškega jedra na Ponikvi. Projekt so opisali kot poskus oživitve »najdragocenejšega, najpomembnejšega predela, v katerem si podajajo roko zgodovinsko izročilo ter omikane vrednote sedanosti in prihodnosti.« Tik pred koncem del pa se zdi, da je nad rezultatom le redko kdo zares navdušen.

Ponikva je eno pomembnejših krajevnih središč v občini, kot rojstni kraj blaženega Antona M. Slomška pa tudi eden njenih glavnih turističnih adutov. V Slomškovem letu je bila njena obnova ena osrednjih občinskih naložb. Predvidena cena je bila 580 tisoč evrov. Od tega so na razpisu Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja pridobili dobrih 400 tisočakov nepovratnih sredstev. Pobuda za obnovo izhaja iz leta 2005, dve leti kasneje pa je arhitekt Marko Mušič izdelal idejni projekt. Avgusta 2010 so pridobili gradbeno dovoljenje. Letos spomladi so z razpisom za izvajalca izbrali podjetje Gic Gradnje, dela pa naj bi bila dokončana že avgusta.

Projekt neprimeren

Edina sprememba v izvedbi projekta je zadevala predstavitev spomenika NOB. Ker se je izkazalo, da bi bilo zemljišče ob stavbi Kmetijske zadruge Šentjur predrago, so se odločili za lokacijo v bližini tamkajšnje osnovne šole. Zamik pri rokih so povzročila arheološka izkopavanja. A je to še najmanj, kar trenutno moti kritike. Žolčne razprave o smotnosti porabe denarja in primernosti projekta na sploh so se vnele tudi na

Arhitekt Marko Mušič: »Paviljon je izredno lepo izveden. Poln je sodobnih geometrij, ki jih računalnik z lahkoto izriše, za izvajalce pa so izjemno zahtevno delo, ki so ga odlično opravili. Ko ga bodo ljudje videli v končni podobi, bodo spoznali delo, ki je izraz našega časa, sodobnih možnosti, navezano na ravnotežje baročne cerkvene arhitekture, prepsnjene v novo stavbo.«

družabnih omrežjih. **Jože Korže**, svetnik s Ponikve in svoj čas tudi podžupan občine, je na to temo napovedal celo izredno sejo. V javnih vprašanjih županu je izrazil dvom o realni

Betonski paviljon sredi Ponikve je razdelil krajane.

Tudi spomenik padlim v NOB je razburil vse po vrsti. Borci niso zadovoljni z jablano v ozadju in neurejeno okolico, ker bodo ob komemoracijah menda stali v blatu. Druge moti bogata izvedba, češ da 70 let po koncu vojne nima smisla graditi ideoloških marmornih mavzolejev. Spet tretji opozarjajo, da ne gre za spomenik propadli ideologiji, ampak za počastitev krajanov, ki so med vojno pač doživeli različne tragične osebne usode.

oceni stroškov. Hkrati je pod vprašaj postavil smiselnost postavljanja spomenika NOB v takem obsegu. Problemiziral je še odkup zemljišč, pomanjkljivo komunikacijo med vodstvom občine in krajanji, samovoljno poimenovanje Slomškovega trga, prekinitvev intervencijskih poti ob paviljonu in še bi se kaj našlo.

Kdo se tu spreneveda

Župan **Marko Diaci** je to označil kot golo sprenevedanje. »Projekt je bil zasnovan leta 2007 in v maketi predstavljen tudi krajanom Ponikve. Do leta 2010 je občina vanj vložila že 80 tisoč evrov. Tik pred volitvami so ga prijaviteli tudi na upravno enoto. Kaj dosti maneverskega prostora za spremembe mi res ni ostalo. Mi smo projekt uspešno prijaviteli na razpis in ga izvedli. Spremenjena je le lokacija identično oblikovanega spomenika NOB.« Na očitke o nesmotrni porabi davkoplačevalskega denarja za spomenike, medtem ko si mnogi občani še vedno sami financirajo gradnjo trase javnega vodovoda, pa Diaci odgovarja, da so bila sredstva na razpisu določena izrecno za ta namen in jih pač ni mogoče porabiti za nič drugega. Na vprašanje, zakaj Jože Korže kot tedanji podžupan, zadolžen ravno za delovanje krajevnih skupnosti, ni ukrepal, ko je bil še čas, pa slednji odgovarja: »Pobuda za ureditev trga je bila moja. Bil sem tudi na prvem sestanku. Potem pa so me odrinili na

stran. Vsekakor pa tisto, kar so nam kazali na maketah, ni bila ta gmota betona v središču vaškega okolja naše Ponikve!«

Nerazumevanje usoda vseh vizionarjev

Delovodja na gradbišču mimogrede omeni, da tako zahtevnega projekta še ni imel. »Kot vidite, ni niti metra ravnih linij. Naklon strehe pa je 25 stopinj, kar je bila prava umetnost zabetonirati.« Med delavci ujamemo tudi arhitekta **Marka Mušiča**. »Paviljon ustvarja ravnotežje s cerkvijo in ujame prostor vaškega jedra. Zgornji del bo zaraščen z rastlinjem, v notranjem delu bodo obesili spominski plošči, v sredini pa zasadili legendarni oreh v čast Slomškovi vedoželjnosti. V prednjem delu je širok nadstrešek, kjer bo turistična informacijska točka, hkrati pa tudi prostor za javne prireditve. Ozelenela streha in drevo bosta pot sožitja z naravo.« Na vprašanje, kako komentira kritike, ki so novo pridobitev raztrgali, Mušič odgovarja: »Vedno so ljudje, ki se novega težje navadijo. To je usoda celotnega razvoja človeštva in gonilo zgodovine. Od vekomaj smo ljudje z nekimi izkušnjami in znanjem iskali rešitve, nove podobe in oblikovali bivalni prostor. Ta paviljon se s svojo obliko navezuje na veličastno baročno preteklost, ujeto v cerkev, hkrati pa je kažipot v prihodnost. V takem smislu bodo ljudje projekt sprejeli in

bo sčasoma postal neločljivi del podobe tega kraja.«

SAŠKA T. OCVIRK
Foto: GrupA

OB ROBU

O zamujenem vlaku in politem mleku

»Vesoljsko. Videti je totalno vesoljsko,« mi je pred časom navrgel znanec, ko sem ga povprašala, če je že videl nov trg na Ponikvi. In prvi pogled me je v resnici pustil odprtih ust. Če pustimo ob strani predstavitev spomenika NOB z zdaj že resnično obremenjujočo rdeče-črno razklanostjo naroda, pot med javori do pokopališča, ki je požela vse-splošno odobravanje, ter stopnice pred cerkvijo, ki se jih bo relativno lahko navaditi, je za paviljon kar težko najti prave besede. Imela sem srečo in se mimogrede zapletla v pogovor z idejnim očetom te skulpture. Klopce, zelena streha, druženje, prireditve, prvi vtis, ki ga bodo prav tu o kraju dobili obiskovalci ... Priznam, vseč so mi velikopotezni ljudje, ki znajo živeti svojo vizijo in gledajo čez plot vsakdanjosti. Konec koncev ima Ponikva eno veličastnejših cerkva v regiji. In nova pridobitev je vredna. Resnici na ljubo pa to lepo idilo okrog kviri cel kup dolgočasnih stavb socialistične ali še starejše gradnje, ki prostor utesnjujejo, da se v njem izgubi vsa romantika. Kako so naši predniki plačali vse tisto baročno okrasje v cerkvi, dandanes nikogar zares ne zanima. A vztrajno govorjenje o krizi in malodušje, ki se je zalezlo v vse pore naše sedanosti, pač ni naklonjeno monumentalnim spomenikom sodobnosti. Legitimno in razumljivo. A zdaj je, kar je le razumeti, kdo bi moral na pranger zaradi slabe presoje. Sedanji župan, ki je zapravil dodatnih 500 tisoč evrov, da ne bi vrgel stran začetnih 80? Njegov predhodnik, ki se ob treh službah menda ni utegnil poglobljati v to, kakšne projekte sploh podpisuje? Direktor občinske uprave, ki je imel preveč proste roke? Nekdanji podžupan, ki je zdaj šokiran, kako daleč so domačo vas pripeljali njegovi politični prijatelji in nasprotniki? Gotovo bi se moral marsikdo zamisliti. Sicer pa je vlak s to debato že davno odpeljal in tisto o razlitem mleku tudi vsi poznamo. Sploh pa - na kaj pomislite, ko rečete Pariz? Ja, tudi Eiffla bi takrat nekateri najraje živvega odrli.

SAŠKA T. OCVIRK

ANKETA

Sprehodili smo se po Ponikvi in mimoidoče povprašali, kaj mislijo o prenovi svojega kraja.

Martin Rečnik

»Mislim, da je spomenik izredno lepa pridobitev. Seveda je treba še urediti okolico in dostop do šole. Na prejšnji lokaciji pri kmetijski trgovini bi bilo preveč utesnjeno. Tudi pot do pokopališča je enkratna. Kar se ostalega dela tiče, pa se mi zdi, da ljudje niso najbolj navdušeni. Bo treba zadevo s časom doživeti, je pa utesnjeno. Načrtov nisem spremljal, imam pa občutek, da vaščanov niso ravno pretirano obveščali ali pa se nismo dovolj zanimali. Vem pa, da je bilo v času pred izvedbo veliko kritik, ampak glede na pridobitev teh sredstev je bila odločitev pač taka kot je.«

Jože Čokl

»Mislim, da je Ponikva tole potrebovala. Glede na pomembnost vsakoletnih dogodkov v zvezi s Slomškom je bila ureditev središča nujna. Še veliko sicer manjka, je pa dober začetek. Seveda mi je všeč, izvajalec se je maksimalno potrudil. Glede na to, da sem zaposlen v trgovini nasproti, bom to skulpturo imel veliko pred očmi. Nisem ravno domačin, slišim pa odzive. Mislim, da so se skeptiki in zagovorniki že zelo zblížali in da je večina že precej zadovoljnih. Mislim, da bodo na koncu vsi ploskali.«

Slava Kovačič

»Načrte smo videli, a smo si vse skupaj malo drugače predstavljali. Ne tako impozantno. Gre za vaško okolje in ljudje težko sprejemajo nekaj tako drugačnega. Pot do pokopališča je navdušila vse. Sam paviljon pa ... Mogoče bo drugačna predstava, ko bo zadeva zaključena. Kolikor poznamo tega arhitekta, je zelo uveljavljen. Ljudi na primer skrbi, kako se bodo pozimi prebijali čez poledenele stopnice, po drugi strani pa so se pritoževali, da je cerkveno dvorišče vedno zatrpno z avtomobili. Letos smo veliko govorili o Slomšku, kaj bi pa danes na nas rekel Slomšek, bi me pa res zelo zanimalo.«

Braslovčani še vedno vztrajajo

Prepričala jih ni niti zavrtnjena pritožba ministrstva

BRASLOVČE – Ustavno sodišče je v začetku julija odločilo, da je Občina Braslovče pred leti sporno prekategori-zirala kmetijska zemljišča v stavbna. Ker se Braslovčani z odločitvijo ustavnega sodišča niso strinjali, so pritožbo glede razsodbe naslovili na vlado, ki pa jo je posredovala v obravnavo na ministrstvo za infrastrukturo in prostor. Slednje je konec septembra njihovo pritožbo zavrnilo, Občina Braslovče pa se je na to ponovno pritožila.

Občina Braslovče je tako v prvi pritožbi, ki jo je poslala na vlado v roku petnajstih dni od razsodbe ustavnega sodišča, zapisala, da je sprejela

Strategijo prostorskega reda in Prostorski red Občine Braslovče glede na takrat veljavno zakonodajo, kar pomeni, da je moral oba prostorska dokumenta potrditi takratni minister za okolje in prostor Janez Podobnik. Braslovčani so tako bili prepričani, da je minister potrdil prostorski red, vendar je ustavno sodišče 5. julija razsodilo, da ga minister ni potrdil.

Ministrstvo za infrastrukturo in prostor je konec septembra pritožbo Braslovčanov zavrnilo, češ da se občina ne more sklicevati na to, da je šele z vročitvijo odločbe ustavnega sodišča izvedela, da je sklep negativen. Prav

tako je ministrstvo v odgovor zapisalo, da bi prostorski red postal v celoti potrjen šele takrat, ko bi ga občina uskladila z mnenji takratnih ministrstev. Na ministrstvu za infrastrukturo in prostor tako ugotavljajo, da je občina ravnala drugače, kot ji je nalagal sklep.

Nova pritožba

Po besedah župana Branimirja Strojanskega občina še vedno vztraja, da je ravnala zakonito, zato se je na zavrtnitev pritožbe ponovno pritožila. Zaposleni na ministrstvu bi morali po besedah župana preveriti dejansko stanje na terenu. »Prepričan sem, da

Župan Občine Braslovče je prepričan, da je 95 odstotkov obravnavanih zemljišč nespornih.

si bodo predstavniki ministrstva, ko bodo razreševali našo drugo pritožbo, ogledali parcele še na terenu in presodili, če je zemljišče, ki ga karta opredeljuje kot kmetijsko, res takšno, ali pa so to zemljišča, na katerih ne more rasti niti solata,« pojasnjuje župan Branimir Strojansko, ki je prepričan, da so do zdaj zaposleni na ministrstvu njihovo pritožbo reševali le v pisarni.

O parcelah dvomi že pred leti?

Po županovem mnenju je 95 odstotkov zemljišč nespornih in potrebnih za razvoj občine. Župan še dodaja, da naj bi bil oškodovan le par, ki zaradi zatečenega stanja na zemljišču ne more graditi: »Najverjetneje prodajalec zemljišča mladega para ni obvestil o vseh podrobnostih. Vsi ostali potencialni kupci se namreč niso odločili za nakup.« Ker

Branimir Strojansko takrat še ni bil župan Braslovč, ne ve, kako so postopki tekli, sklepa pa, da so med ljudmi že krožile informacije o morebitni spornosti nekaterih zemljišč in jih zato niso kupili. V primeru, da se le izkaže, da je Občina Braslovče pred leti ravnala napak, aktualni župan navaja, da obstaja možnost, da občina toži odgovorne za nastale zaplete oziroma bivše vodstvo.

ŠO, foto: GrupA (arhiv NT)

Na odprtju žalske tržnice je razstavljajo okrog 30 ponudnikov iz Spodnje Savinjske doline.

Zaživela prenovljena tržnica

ŽALEC – Občina je pred časom uradno odprla prenovljeno tržnico v središču mesta, njeno predhodnico je namreč maja lani uničil požar. Tržnico so prenovili v štirih delih, večino sredstev za obnovo, vredno 250 tisoč evrov, pa je zagotovila občina, del sredstev, in sicer malo več kot 21 tisoč evrov, je prispeval evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja.

Občina Žalec je zemljišče, na katerem je bila stara tržnica, ki Žalčanom že dolgo ni bila v ponos, saj so se na njej zbirali brezdomci in zasvojenici, odkupila od prejšnjega lastnika SM Invest v stečaju. V sklopu obnovitvenih del so tako najprej odstranili vse pogorele objekte in tudi tlake. V nadaljevanju so obnovili komunalno infrastrukturo in pripravili priključke za postavitev začasnih prodajnih zabojnikov, ce-

lotno površino so tudi na novo tlakovali. Sledila je postavitev opreme, ki vključuje javne sanitarije za potrebe tržnice, cvetlična korita, klopi, koše za smeti, stojala za kolesa, korito s tekočo vodo in prodajne stojnice s senčniki, ki jih je možno dodajati oziroma odvzemati. Število prodajnih zabojnikov bo odvisno od povpraševanja in ponudbe, največ pa bodo lahko postavili tri zabojnike do 30 kvadratnih metrov in zabojnik v velikosti do 15 kvadratnih metrov ter mlekomat, za kar na občini že zbirajo ponudnike. Opremo in ponudbo na tržnici nameravajo v prihodnjih letih še dopolnjevali.

Prostor za druženje in prireditve

Odprtje prenovljene podeželske tržnice je spremljalo živahno sejmsko dogajanje z delavnicami, razstavo in zabavnim glasbenim programom. Odzvali so se ponudniki

prehrambenih ekoizdelkov in izdelkov domače obrti iz celotne Spodnje Savinjske doline. Župan Občine Žalec Janko Kos si želi, da bi se ljudje čim prej navadili na novo tržnico in njeno preurejeno okolico. V bližini je park, ki je prav tako obnovljen in tako dopolnjuje novo tržnico. Poleti so namreč porušili zgradbo v neposredni bližini parka in tržnice, v kateri je domovalo Društvo Želva Eureka, znotraj katerega nudijo pomoč odvisnikom in brezdomcem. Slednje so skupaj s programom Eureka preselili na obrobje Žalca, kjer imajo zagotovljene ustrezne prostore. Občina želi park v prihodnje še dodatno posodobiti in dopolniti z igrali, da bi Žalčani dobili celovit prostor za druženje in prireditve. Ker je opremo na tržnici mogoče dodajati in odstranjevati, bo namreč v bodoče tržnica lahko služila tudi kot večji prireditveni prostor.

ŠO, foto: SHERPA

Proračun v javni obravnavi

ROGAŠKA SLATINA – Občinski svet je opravil prvo obravnavo predloga proračuna za prihodnje leto. Temeljni akt občine bo do 10. novembra še v javni obravnavi, v okviru katere lahko svoje predloge in mnenja posreduje vsa zainteresirana javnost.

Po predlogu je proračun za leto 2013 težak malo več kot devet milijonov evrov, za približno toliko je tudi odhodkov. Občinski svetniki so predlog na četrtkovi seji soglasno potrdili in konkretnih predlogov za njegovo izboljšanje niso imeli. Občinske službe bodo predloge, ki jih bodo prejele med javno obravnavo, preučile in utemeljene vključile v proračun. Že zdaj pa je znano, da se bo do sprejetja proračuna dokument vsaj nekoliko spremenil, saj mora občinska uprava iz njega črtati okoli 80 tisoč evrov. Pri pripravi proračuna namreč še ni upoštevala znižanja povprečnin, ki je doletelo vse občine. »Ta denar bomo privarčevali, kolikor se bo dalo enakomerno na vseh področjih, ki so odvisna od prihodkov za primerno porabo oziroma izhajajo iz obveznih nalog občine,«

je povedal župan mag. Branko Kidrič. Dodal je še, da bo občina kljub temu, da bo proračun prihodnje leto za 20 odstotkov nižji od letošnjega, zagotavljala visok standard življenja v občini, prav tako bo z naložbami skrbela za razvoj občine. V letih 2013 in 2014 občina načrtuje 20 manjših, srednjih in večjih investicij, med katerimi Kidrič izpostavlja predvsem gradnjo kolesarske steze med Rogaško Slatino in občino Podčetrtek, modernizacijo več odsekov lokalnih cest, povečanje privlačnosti središča Rogaške Slatine z gradnjo parkirne hiše za avtobusno postajo, gradnjo parkirišč pri zdravstveni postaji, obnovo poslovalnice vežice na Svetem Florijanu ter obnovo vodovodnega sistema.

AD

Predlog proračuna je dostopen na občinski spletni strani in v občinski upravi, občinske službe pa pisne ali ustne pripombe sprejemajo najkasneje do 10. novembra do 12. ure.

VLADO KRESLIN

z Beltinško bando in Malimi bogovi

Poj mi pesem ...

Petek, 9.11., ob 19.30
v Dvorani Golovec Celje

Prodajna mesta vstopnic: Eventim, poslovalnice Pošte Slovenije, Petrol, hiša vstopnic City center, TIC Celje ter oglasni oddelek Novega tednika in Radia Celje,
dodatne informacije: 051 364 333.

Gimnazijci zbrali pet tisoč evrov pomoči

CELJE – Jesenske počitnice na Gimnaziji Celje – Center so tudi letos uvedli s tradicionalnim dobrodelnim koncertom, ki so ga v šoli v petek pripravili že sedmo leto zapored. Z Interact klubom Celje, ki združuje mlade z vseh treh celjskih gimnazij in se je akciji pridružil pred dvema letoma, so za družino Gilčvert iz Dramelj zbrali štiri tisoč evrov in še za tisoč evrov pomoči v materialu.

Zbrano bo družini še kako prav prišlo, saj jo poleg hude finančne stiske in neustreznih bivanjskih razmer pesti nestabilno zdravje mlajšega sina, lani pa so izgubili tudi mamo. S tem prispevkom bo družina vsaj nekaj časa lažje preživela, denar pa bodo porabili tudi za gradnjo novega doma.

Doslej so v dobrodelnih akcijah gimnazijci in njihovi profesorji zbrali skupno že več kot 30 tisoč evrov. Z zbranim so pomagali žrtvam naravnih nesreč, socialno ogroženim učencem Osnovne šole Glazija, deklici Miji, ki je čez noč oslepela, 10-letni Emi, ki ima Apertov sindrom, Barbari, ki jo je prometna nesreča prikovala na invalidski voziček, in letos še družini Gilčvert. Letos so se vabilu na koncert odzvali dijaške organizacije sosednjih šol ter učenci II. osnovne šole Celje. Ti namreč to leto skupaj z gimnazijci praznujejo 100-letnico gradnje secesijskega šolskega poslopja v Kosovelovi ulici, ki je bilo do leta 1974 skupen dom obeh šol.

IS, foto: Grupa

Mladi so povsem napolnili športno dvorano GCC, na dobrodelnem koncertu pa so nastopili pevka Nuša Derenda, dijaška zasedba DOT, GCC band, Z3RO Z3RO, ŠILA, GCC dancers in The Šlager's.

Gneča ob odprtju je pokazala, da so krajanji ponosni na nov most.

Nov most za večjo varnost

NAZARJE – Most čez Dreto je bil dotrajan in zaradi premajhne nosilnosti potencialno nevaren za uporabnike, ki ne bi upoštevali njegove omejitve glede teže. Most je bil tudi večkrat poškodovan v poplavih, nazadnje leta 2007.

Zaradi opornikov je v primeru ponovnih poplav pomenil dodatno nevarnost za poplavitve Spodnjih Kraš. Zato je Občina Nazarje v letu 2011 podpisala pogodbo s Projektivo Celje za izdelavo

projektne dokumentacije in pozneje pridobila gradbeno dovoljenje za delno obnovo, s čimer se niso strinjali niti krajanji niti agencija za okolje. Zato so se lotili gradnje novega mostu, pri čemer je pomagalo tudi ministrstvo za okolje in prostor.

Pred gradnjo novega mostu so morali odstraniti starega ter seveda poskrbeti za vodnogospodarske ureditve in gradnjo priključnih cest. Skupna vrednost del je približno 270 tisoč evrov, od tega so za most pora-

bili dve tretjini denarja. Vmes je bila zaradi gradnje nekaj časa tudi zaprta cesta, zato pa je bilo toliko bolj veselo v soboto, ko so nov most uradno predali namenu. Za glasbo je poskrbel domači glasbeni naraščaj, zapele so tudi ljudske pevke. Zbrane je najprej pozdravil predsednik KS Smartno ob Dreti Mirko Brezovnik. Naložbo je predstavila županja Majda Podkrižnik, most pa je blagoslovil župnik Ivan Selih.

US

Ostala bodo trajna čezmejna prijateljstva

ŠENJTUR – Ljudska univerza je s partnerji predstavila katalog mednarodnega projekta Kult pro. Dobrih 330 tisoč evrov vreden projekt večinsko financirajo iz evropskega programa Ipa. Uradno se bo končal spomladi prihodnje leto, že zdaj pa se je partnerstvo med sorodnimi organizacijami iz Ljutomera in Krškega ter hrvaških Marije Bistrice in Štrigove izkazalo za zgledno in obetavno.

Gre za dvoletni projekt s poudarkom na ohranjanju dediščine in čezmejnem sodelovanju v predpristopni pomoči sosednje države v Evropsko unijo. Skupaj so izobrazili okrog 60 turističnih

vodnikov. »Ko gre za lokalno, predvsem manj znano dediščino, vedno primanjkuje ljudi, ki bi znanje, veščino ali zgodbo znali prenesti mlajšim ali naključnim obiskovalcem. Ne gre za profesionalne vodnike, ampak ljudi, ki v tem okolju živijo, ki so na voljo in imajo tudi osebni interes,« je v uvodu povedala vodja projekta Jelka Godec. Gre predvsem za starejše ljudi, kar je s stališča medgeneracijskega sodelovanja posebna dragocnost projekta. V turističnem katalogu so iz vsakega območja predstavili nekaj manj znanih zakladov naravne in kulturne dediščine. V nakladi 8 tisoč izvodov bodo na voljo na vseh turistično pomembnih

točkah v sodelujočih krajih. V Šenturju so pripravili tudi odmevno mednarodno prireditve, kjer so se vsi sodelujoči tudi osebno povezali. In prav to je Jelka Godec izpostavila kot največji dosežek. »Ostali bodo konkretni učinki, kot je katalog in usposobljeni ljudje v svojih okoljih. A največ vredno je to povezovanje med ljudmi in krepitev čezmejnega sodelovanja ob celotni slovensko-hrvaški meji.«

Načrtov za nadaljevanje tega ali začetek kakšnega novega projekta je v zraku čutiti veliko, saj so se partnerji v projektu očitno izvrstno ujeli. A za začetek bi si seveda najbolj želeli, da bi jim država končno nakazala obljubljeni finančni sredstva. Doslej namreč niso dobili še niti evra. StO

Na prireditvi Kult pro v Šenturju so se s svojo dediščino predstavili vsi sodelujoči partnerji.

UPRAVNA ENOTA CELJE
VAŠ NOVI PARTNER

VI VPRAŠATE,
MI NAJDEMO ODGOVOR

Vprašanja za upravno enoto lahko zastavite na www.uis.si ali nam pišite na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje, za rubriko Vi vprašate, mi najdemo odgovor oziroma na radio@radiocelje.com.

Načelnik UE Celje
Damjan Vrečko

Ali je za vložitev zahteve za priznanje pravice do pokojninske dobe zakonsko določen rok?

Pravice po Zakonu o vojnih veteranih se uveljavljajo na zahtevo stranke. Rok za vložitev zahteve za priznanje pokojninske dobe ni določen. Zahteva za priznanje pokojninske dobe se vložijo pri pristojnem zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Kakšen je postopek za prijavo opravljanja kratkotrajnega dela?

Kratkotrajno delo lahko prijavijo mikro družba, zasebni zavod ali podjetnik z največ deset zaposlenimi (v nadaljevanju prijavitelj) pri krajevno pristojni upravni enoti. Prijavitelj vložijo prijavo pred začetkom opravljanja kratkotrajnega dela na predpisanem obrazcu, ki se imenuje Prijava opravljanja kratkotrajnega dela (POKD). Ta obrazec je sestavni del Navodila za opravljanje kratkotrajnega dela (Uradni list RS, št. 91/2008), prijavitelj pa ga dobi tudi na vložišču upravne enote. Taksa za prijavo znaša 4,54 evra. Prijava vsebuje navedbo osebe, ki bo delo opravljala, kraj in čas opravljanja dela ter izjavo o izpolnjevanju pogojev, ki jih določa Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno (Uradni list RS, št. 12/2007. UPB).

Kakšni so pogoji za opravljanje kratkotrajnega dela?

Kratkotrajno delo je brezplačno. Prijavitelj lahko za takšno delo prijavi zakonca, zunajzakonskega partnerja in partnerja v registrirani istospolni skupnosti ali osebo, s katero je v sorodstvu v ravni vrsti do prvega kolena (sin, hči, mati, oče). Kratkotrajno delo lahko traja največ 40 ur mesečno, opravljati pa se mora v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, glede dela otrok, mlajših od 15 let, delovnega časa, nočnega dela, odmorov in počitkov, varstva žensk, varstva delavcev, ki še niso dopolnili 18 let, in skladno s predpisi o varnosti ter zdravju pri delu. Pred začetkom opravljanja kratkotrajnega dela mora prijavitelj osebo, ki bo delo opravljala, prijaviti v zavarovanje za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni. Prijavo vložijo osebno pri krajevno pristojni območni enoti ali izpostavi Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

UPRAVNA ENOTA CELJE VAŠ NOVI PARTNER

Kako izgnati hudiča

Marjan Veternik je v Katoliški cerkvi eden od treh uradnih izganjalcev hudiča v Sloveniji – Obišče ga po sto ljudi na leto

Ali eksorcizem, izganjanje hudiča, sodi v srednji vek? »To govorijo tisti, ki se na človeka ne spoznajo,« odgovarja Marjan Veternik, eden od treh od Katoliške cerkve uradno priznanih eksorcistov na območju Slovenije. »Iskalcev takšne pomoči je vedno več, imam vedno več dela,« pojasnjuje uradni izganjalec hudega duha, ki deluje kot župnik v Žičah ter Špitaliču, to je v širši okolici Slovenskih Konjic.

Hudič, hudi duh seveda ni takšen, kot so si ga v starih časih predstavljali naši predniki, nima rogov, repa in dolgega jezika. »Eksorcizem ne sodi v smetišče zgodovine, ampak je tudi dandanes zelo

potrben,« meni eksorcist iz Žič, čigar pomoč iščejo po telefonu, elektronski pošti ter osebno. Na leto se mu oglasi približno sto potrebnih tovrstne pomoči, vsaj trikrat toliko ljudi ga pokliče. »Človek

je sestavljen iz duše, telesa in duha in vsako od teh področij lahko zbolí. Če zbolí telo, mu pomaga medicina, če zbolí duša, je v pomoč psihiatrija, če zbolí duh – najbolj osebno jedro človeka – priskoči na pomoč Cerkev z zakramenti,« pojasnjuje Marjan Veternik. Kot cerkveno pomoč omenja evharistijo, spoved, bolniško maziljenje, molitev osvobajanja ter kot zadnje – ko vse to ne pomaga več – eksorcizem.

Duhovnik Veternik je uradni eksorcist mariborske metropolije, kamor spadata tudi celjska in murskosoboška škofija. Po vatikanskih navodilih bi morala vsaka škofija imeti svojega eksorcista, pri nas sta poleg Veternika le še dva v Ljubljani.

Obred eksorcizma

Izganjalca hudiča, ki živi v Žičah, največkrat pokličejo po telefonu. »S pomočjo pogovora ugotovim, ali človek spada k eksorcistu ali morda k psihiatru. Nato se po potrebi dogovoriva za osebni pogovor, lahko zelo dolg, tudi po pet ur,« omenja. Pravi, da med pogovorom opazi, kako je tisti, ki išče pomoč, živel, pove mu o simptomih ter če ugotovi, da sodi primer v njegovo pristojnost, svetuje, kaj je treba storiti. »Ponavadi je potrebna življenjska spoved, nato mu svetujem, kako mora živeti. Redno mora hoditi k sveti maši, k spovedi in obhajilu ter iz tega živeti. Potem se zadeve ponavadi uredijo,« odgovarja izganjalec hudiča. Če se ne uredijo, svetuje molitev eksorcizma.

Med molitvijo eksorcizma so lahko navzoči bližnji sorodniki, radovedneži vstopa nimajo. Eksorcist lahko položi nad »bolnikovo« glavo roke ali ga blagoslovi z blagoslovljeno vodo. Gre za dolgo molitev po rimskem obredniku, ki je bila objavljena ter jo ima vsak katoliški duhovnik, vendar je brez škofovega dovoljenja ne sme uporabljati. »Ta osvobajanja od zla, v moči Jezusa Kristusa, so zame najlepša doživetja,« ne pozabi omeniti med pogovorom v župnišču Žič, kjer opravlja delo eksorcista.

Med najinim pogovorom v meglenem in temačnem vremenu v stavbi čudno zaropota in Marjan Veternik reče: »Hudič!« Nato se nasmehne ter pojasni, da nagaja zamrzovalnik.

Eksorcisti in satanisti

Ena druga stran, satanisti, ki hudiča celo častijo? »Satanizem je deviacija, o kateri se zelo malo piše in govori. Jaz sem tisti, ki jim lahko pomagam, če se iz tega želijo izkoptati,« odgovarja Marjan Veternik. Različni satanistični simboli, ki jih je mogoče videti med uličnimi grafiti, so po njegovem bolj znak vandalizma kot delo satanistov. Satanizem opaža v delu glasbe, med dead in dark metalom. Pravi, da je kot eksorcist že pomagal osebi, ki se je satanizma želela osvoboditi.

Tudi hollywoodske filme o izganjanju hudiča dobro pozna. »Predstavitve so dokaj realne, nekaj je res Hollywooda, da ljudi bolj pritegnejo, bistvo pa je resnično,« trdi uradni eksorcist mariborske metropolije.

BRANE JERANKO, foto: BJ

V eksorcistovi pisarni. Marjan Veternik je župnik župnij Žiče in Špitalič ter eden od treh uradnih izganjalcev hudiča v Sloveniji, ki pravi, da so hollywoodske predstavitve izganjanja hudiča dokaj realne.

Začelo se je v Velenju

Eksorcist Marjan Veternik, ki opravlja to delo dvanajst let, se je začel za eksorcistično področje zanimati kot kaplan v Velenju.

»Med spovedovanjem sem opazil, da se življenje spovedanih po spovedi ni spremenilo. Spraševal sem se o vzroku ter ugotovil, da je mnogokrat v ozadju delovanje hudega duha,« pove med pogovorom. Potem ko se je začel izobraževati, je najprej začel pomagati pokojnemu eksorcistu prof. dr. Rafku Vodebu iz Gorice pri Slivnici, pozneje ga je škof imenoval za uradnega eksorcista.

Uradni eksorcisti, ki so jih s posebnim dovoljenjem imenovali slovenski škofje, pri nas niso edini. »Kvazi-eksorcistov, med katerimi so različni bioenergetiki,

vedeževalci in magi, ki se ukvarjajo tudi z izganjanjem hudiča, je kar nekaj. To izvem iz pripovedovanja ljudi, ki prihajajo k meni. V teh primerih gre v bistvu za izganjanje hudiča s hudičem,«

Eksorcist Marjan Veternik izhaja iz kmečke družine v Ravnah pri Šoštanju, kjer sta starša želela, da bi prevzel domačo kmetijo. Kot eden od štirih otrok se je odločil za duhovniški poklic ter študiral na teoloških fakultetah v Ljubljani in Mariboru. Najprej je bil več let kaplan v Velenju, nato župnik v Dolu pri Hrastniku, v Žičah je župnik trinajsto leto. Prav tako je župnik sosednje župnije Špitalič.

meni Veternik, ki dodaja, da je njihov cilj služenje na račun človeške naivnosti.

Pravi, da ni sam tisti, ki iz človeka izganja hudega duha: »Izganja ga Jezus, jaz sem samo orodje v njegovih rokah. Za to, da sem lahko to orodje, je vseeno potrebno neko znanje, ki sem ga

pridobival na različnih seminarjih, zlasti v Italiji, Nemčiji in Franciji.«

Mednarodno srečanje katoliških duhovnikov eksorcistov je vsako leto, udeleži se jih od dvesto do tristo z vsega sveta, ki tam poslušajo različna pred-

vanja ter se pogovarjajo o različnih težavah. O težavah, s katerimi se srečujejo v različnih situacijah, na mednarodnem srečanju prav tako sodelujejo psihoterapevti, psihiatri in drugi zdravniki. Obstaja celo svetovno združenje eksorcistov.

Eksorcistovi delovni prostori. Pogled na župnišče in cerkev v Žičah, kjer se osebno oglasi na leto okoli sto ljudi, ki iščejo pomoč izganjalca hudiča.

»Ko gre za akuten primer, lahko eksorcist že na prvem srečanju moli molitev eksorcizma, ki je obenem terapija in diagnostika. Pokaže namreč, če gre za duhovne motnje, to je vpliv hudega duha, ali za psihične težave,« govori o izkušnjah Marjan Veternik. Opaža različne znake, od kričanja do čudnega obnašanja, kar po njegovi trditvi pomeni odziv na molitev. »Prav tako se lahko pojavi govorjenje v različnih tujih jezikih, ki se jih oseba ni nikoli učila,« omenja izganjalec hudiča.

Kako nas hudi duh obsede?

Po besedah našega so- govornika, uradnega izganjalca hudega duha, obstaja pet hudičevih vstopnih mest.

Kot prvo omenja družinsko deblo, ko se lahko

podedujejo posledice grehov prednikov podobno, kot se je to zgodilo pri izvirnem grehu. V tem primeru gre po njegovem za neodpuščene grehe, to je za grehe, za katere ni bila dana spovedna

odveza. Zaradi njih imajo potomci lahko različne psihične ali telesne motnje.

Drugo vstopno mesto naj bi bile po njegovem posameznikove notranje rane, ki jih je kot otrok dobil, ker ni bil

sprejet ali ljubljen. Zato pozneje občuti agresijo, sovraštvo in obsojanje drugih.

Kot tretje vstopno mesto omenja osebne grehe. Največ tovrstnih problemov je povezanih s hudim duhom zaradi življenja v izvenzakonski skupnosti, splavov, sovraštva.

Kot običajne načine delovanja hudiča Veternik omenja različne skušnjave, ki jih doživlja vsak človek. Sledijo različni notranji in zunanji vplivi hudega duha ter obsedenost in posedenost, kar je najhujša oblika delovanja hudega duha. Zanj je po njegovih besedah potreben človekov pristanek.

Četrto vstopno mesto so po njegovem satanistične prakse, vse od magije do

spiritizma, ter peto mesto brezbrzižnost in oddaljenost od Jezusa.

Tomaž Črnež ne gre nikamor brez svoje kamere. Avtor se s filmom, razen ljubiteljsko in za domačo uporabo, doslej ni ukvarjal. A ker sodobne fotografske kamere zgolj s pritiskom na gumb omogočajo tudi snemanje filma, ga je to začelo vse bolj zanimati. »Medija sta si blizu in vse bolj rad se igram s tem, da mešam fotografije in video. Dokler uživam v tem, bom snemal in fotografiral.«

Z umetnikom pred tablo

Tomaž Črnež predstavil svoj dokumentarec o fotografu Marcosu Lopezu

Celjski fotograf Tomaž Črnež je v petek v Mestnem kinu Metropol premierno prikazal svoj film Marcos Lopez pred tablo. Dokumentarec je portret enega najpomembnejših sodobnih latinskoameriških fotografov.

Črnež se je pred časom udeležil fotografske delavnice v Latviji in imel, kot sam pravi,

srečo, da je lahko delal prav v skupini, ki jo je vodil ta izjemni umetnik. »Med delavnico sem ga temeljito spoznal in skozi njegove razlage del in razlage načina njegovega dela spoznal, kako karizmatičen človek je. Povsem me je fasciniral,« pravi Črnež. Začel je snemati njegova predavanja in kaj hitro se je začelo nabirati veliko gradiva. »Takrat

še nisem imel namena, da bi iz tega gradiva oblikoval film. Po nekaj dneh pa sem začel razmišljati, da bi z njim posnel še intervju. Prav zadnji dan mi je to uspelo in ta intervju je rdeča nit celega filma,« pravi Črnež.

Kot predfilm so ob premieri zavrteli še dokumentarec o prireditvi Fronta sodobnega plesa v Murski

Soboti, ki jo pripravlja eden najuglednejših slovenskih koreografov Matjaž Farič. V kratkem predstavitvenem filmu je Črnež opozoril na pomen Fronte sodobnega plesa in na to, da na ta desetdnevni dogodek vsakič pride veliko nadobudnih, a tudi že zelo izkušenih plesalcev sodobnega plesa, da o izjemnih mentorjih, ki med dogodkom pripravljajo tudi delavnice, sploh ne pišemo. Predstavijski video, ki je nastal v sodelovanju z Javnim skladom kulturnih dejavnosti Slovenije (Črnež vodi celjsko izpostavo sklada), naj bi občinstvu predstavil, za kaj pri tej prireditvi sploh gre.

In kakšna bo usoda obeh videnih filmov? Črnež pravi, da o tem še sploh ne razmišlja. »Verjetno bom film Marcos Lopez pred tablo poslal na kakšen festival ..., film o sodobnem plesu pa me je navdihnil za novega. Naslednje leto bom delal dokumentarec o naši prireditvi Opus 1, ki je neverjetna revija najboljših plesnih miniaturnih mladih slovenskih ustvarjalcev sodobnega plesa. Ko vidiš, kdo vse je na tej prireditvi nastopil in da so se številni med njimi, omenim naj le Špelo Vodeb, Majo Kalafatič, Boštjana Antončiča ..., tudi skozi to prireditev prebili v najuglednejše svetovne skupine sodobnega plesa, na potrebuješ dodatnih razlogov za potrditev njenega pomena. Imamo odlične plesalce in veliko jih je izšlo prav iz Opusa. Zelo me zanima sodobni ples in prav iz tega bom poskusil narediti naslednji film,« napoveduje Tomaž Črnež.

BRANKO STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Kristogram z Vipote v Milanu

V Palazzo Reale di Milano so sredi prejšnjega tedna odprli razstavo z naslovom Costantino 313 d. C. Razstava je posvečena 1700. obletnici Milanskega edikta, s katerim je cesar Kon-

stantin priznal krščanstvo kot dovoljeno vero in s tem končal obdobje preganjanja kristjanov.

Na razstavi v organizaciji Nadškofijskega muzeja Milano je predstavljenih več kot

200 muzealij, ki prikazujejo razvoj zgodnjega krščanstva in njegov vzpon kot prevladujoče vere v Evropi. V družbi najuglednejših svetovnih muzejev (British Museum London, Kunsthistorisches

Museum Dunaj, Musei Vaticani Rim, Louvre Pariz, Washington National gallery of art ...), ki so prispevali svoje muzealije za to razstavo, je kot edini iz Slovenije tudi Pokrajinski muzej Celje. Na razstavi je predstavljen kristogram z Vipote, ki je bil verjetno del lestence v celjski starokrščanski baziliki, iz 4. stoletja. Razstava bo v Milanu na ogled do sredine marca, nato se bo selila v rimski Kolosej.

BS, foto: arhiv PMC

Kristogram z Vipote je organizatorje razstave tako navdušil, da so ga brez soglasja in plačila avtorskih pravic uporabili kot uradni logotip razstave.

Kaj pa, če je brat še živ?

Včasih smo požirali kriminalke Agathe Christie, nato Minette Walters in Ruth Rendell. Nato je prišel Dan Brown, zadnje čase pa je eden najbolj uspešnih piscev tega žanra ameriški avtor Harlan Coben. Občasno se namreč prikaže tudi kakšna tovrstna zgodba.

Pri nas je izšla že cela serija njegovih romanov, verjetno pa je eden najbolj znanih tisti z naslovom Ne povej nikomur, ki pripoveduje o zdravniku Davidu Becku, ki z ljubljeno ženo Elizabeth praznuje obletnico njunega prvega poljuba. A romantični konec tedna se sprevrže v tragedijo, ko Elizabeth ugrabijo in umorijo. Morilca sicer ujamejo in obsodijo, a David Beck nikakor ne more preboleti izgube. Osem let pozneje na dan obletnice ženinine smrti dobi elektronsko sporočilo s frazo, ki sta jo poznala samo on in Elizabeth ... Toda tega ne sme povedati nikomur. Po tej uspešnici so leta 2006 v Franciji posneli film.

Eden zadnjih pri nas prevedenih pa je roman Odšel je za vedno. Če prvi govori o izgubi in odrešitvi, je drugi na nek način tematsko podoben. Le da tokrat ne gre za izgubo ljubljene žene, temveč brata in sina, za katerega je družina prepričana, da je mrtev. Pred enajstimi leti je namreč Ken Klein, potem ko je bilo nekdanje dekle njegovega brata Willa poslano in zadavljeno, izginil iz New Jerseyja, kjer je dotlej živel v krogu svoje družine. Toda na smrtni postelji mama Willu zaupa, da je njegov brat živ. Nato izgine Willovo dekle in zdi se, da je tudi v to izginotje vpleten brat Ken. Kot sčasoma ugotovi Will, stvari niso tako zelo preproste, saj se vmeša še FBI, ki ima pri iskanju Kena svoje račune. Will se odloči priti zadevi do dna in pri tem mu pomaga prijatelj Squares. Srečata se s številnimi spletkami in zapletmi, ki na koncu pripeljejo do presenetljivega odkritja.

Zgodba na skoraj 500 straneh je tako spretno napisana, da vse do konca bralca drži v napetosti ali kot je zapisal Dan Brown na ovitku knjige: »Coben je pravi mojster nepričakovanih zapletov.« Kaj več kot to pa ne daje, čeprav lahko v zgodbi bežno spoznavamo svet mladostne prostitucije, zasvojenosti in življenja na ulici. Ampak to je le okvir zgodbe, kriminalni romani pač niso namenjeni poglobljeni analizi družbenih razmer in glavnih junakov. Gre za akcijo in nepričakovane preobrate, ki naredijo knjigo za zanimivo večerno branje za kratek čas, to pa je tudi vse. Nenazadnje, velikokrat je tudi to boljša izbira kot več kot sto TV-programov.

TATJANA CVIRN

O avtorju

Harlan Coben (1962) je izjemno uspešen ameriški avtor kriminalnih romanov. Edini do zdaj je prejel vse tri najuglednejše nagrade za žanrsko pisanje (edgar, anthony in shamus). V romanih večinoma odstira pretekle dogodke, nerešene, spregledane in napačno interpretirane umore ali nesreče. Njegova dela so natisnjena v 47 milijonih izvodov in objavljena v 40 jezikih.

Smeh tudi drugič

Na odru kulturnega doma v Trnovljah v Celju so v petek člani Ta bol' teatra KPD Josip Lavtižar iz Kranjske Gore odigrali drugo tekmovalno predstavo letošnjih Novačanovih srečanj, iskrivo komedijo Na slepo kanadskega avtorja Norma Fosterja in v prevodu, prireditvi in režiji Gregorja Čušina, ki je v tej komediji postavil tudi sceno, kostumografijo, luč in izbral glasbo.

Občinstvo se je na gostovanje Kranjskogorčanov lepo odzvalo ter goste pospremiilo z izdatnim aplavzom. Komisija občinstva je v predstavi za naziv igralec večera izbralo Polono Bačnar, ki je suvereno in doživeto odigrala vlogo Nine. Tudi to predstavo je ocenjevalo občinstvo, ki bo ob koncu srečanj tudi izbralo zmagovalno predstavo jubilejnega 20. srečanja. Festival komedij se bo nadaljeval v petek, 9. novembra, s predstavo Heroj ljudskih množic gostov iz Slovenj Gradca.

BS

Po Savinjski planinski poti že 40 let

Savinjsko planinsko pot (SPP) so pred štiridesetimi leti ustanovili planinci PD Zabukovica. Označena je s Knafelčevimi markacijami, z markacijami z belo piko in rdečim kolobarjem, ki imajo na križiščih poti dodano črko S.

Pot, dolgo 107 kilometrov, so označili na začetku 70. let, ko se je ljudje začeli počasi zavedati pomena gibanja. Njena zanimivost je, da se lahko začne in konča kjerkoli, vodi pa po obronkih Spodnje Savinjske doline in na vzhodu seže vse do Šentjurja. Večina pohodnikov jo prehodi po odsekih. Nekateri se odločijo tudi za dvodnevne izlete, saj lahko na poti prenočijo v planinskih domovih. Na poti je namreč deset postojank, in sicer na Šentjungertu oziroma Gori, Gori Oljki, Bukovici, Čreti, Šmohorju, Zajčevi koči, Brnici, Homu, pod Reško planino in na Resevni.

Do konca leta tri tisoč pohodnikov

Do konca leta naj bi jo prehodilo malo manj kot tri tisoč pohodnikov iz različnih planinskih društev iz vse Slovenije in tudi sosednjih držav. Posamezni planinci so jo prehodili tudi več kot desetkrat, in sicer največkrat osemintridesetkrat. Skrbniki SPP celo sklepajo, da je teh pohodnikov še več, saj nekateri v svojih planinskih dnevnikih ne zbirajo žigov na kontrolnih točkah. Od teh jih je na poti

26 obveznih in 6 neobveznih. Ko pohodnik zbere vse predvidene žige, planinski dnevnik pošlje v PD Zabukovica, ki nato pohodniku podeli priznanje. S tem upravljavci poti tudi spremljajo, koliko ljudi jo letno prehodi.

Od Homa do Homa

Štirideset let SPP je nekaj planincev obeležilo na prav poseben način. Staro traso poti so namreč v šestih dneh prehodili v celoti. Pohod so začeli 15. oktobra na Homu, kjer so jo tudi 20. oktobra končali. Najprej so se podali čez Kamnik, Gozdnik do doma na Šmohorju, kjer so prenočili. Naslednji dan jih je pot vodila mimo Celjske koč, Tolstega vrha, Alminega doma, Svetine, Resevne ter Šentjurja, kjer so prespali. Tretji dan so se mimo Škofje vasi in Šmartnega v Rožni dolini povzpeli na Šentjungert oziroma Goro in od tam naprej po obronkih Ložniškega gričevja do Vimperka nad Polzelo ter prenočili na Gori Oljki. Četrti dan so se mimo Letuša podali na Dobrovlje in od tam na Čreto. Predzadnji dan so osvojili Krvavico, Zajčevo koč, dan pa se je končal v domu pod Reško planino. Šestdnevni pohod se je končal na začetni točki - Homu, kjer je bila ob 40 letnici SPP tudi slavnostna prireditev, ki so jo letos združili s tradicionalnim 32. pohodom na Hom.

ŠO

Foto: arhiv PD Zabukovica

Planinci na šestdnevem pohodu ob 40-letnici Savinjske planinske poti.

V podlistku Borilne veščine bomo do konca koledarskega leta izmenično predstavljali posamezne borilne športe na podlagi različnih pisnih virov ter klube borilnih športov s širšega celjskega območja. Prvi, kratkoročen cilj tega podlistka je, da se vsaj odstrne pogled v preteklost, ključno terminologijo posameznih borilnih veščin, predstavi nekatere vodilne trenerje in sodnike ter klube z našega območja tudi širši, splošni javnosti. Na ta način želimo v torkovi rubriki Rekreacija približati borilne športe, ki se marsikomu na prvi pogled morda zdijo kot pretepanje, ruvanje, »sesuvanje« ... V nekaterih državah po svetu so borilne veščine sestavni del programov v šolah. Pri nas še ne. Morda tudi zaradi nezadostnega poznavanja njihovega pomena za vsakdanje življenje. Če bomo pri ozaveščanju naredili vsaj korak naprej, potem bo poslanstvo tega podlistka izpolnilo svoj namen tudi dolgoročno.

Ko te zagradi prazna roka

Poleg juda je tudi karate borilna veščina s tradicijo, ki je podlaga mnogim drugim, sodobnejšim borilnim športom. Karate je japonski izraz za prazno roko. Tradicionalni karate je antična borilna veščina, pri kateri ne uporabljamo orožja. Temelji na uporabi telesa v celoti. Sicer pa je v sodobnem svetu samostojna neolimpijska športna panoga.

V različni literaturi o zgodovini borilnih športov zasledimo, da je počelo oziroma izvor karateja v znanem šaolinskem templju borilnih veščin v kitajski provinci Honan. Od tam naj bi se ta borilna veščina razširila na japonski otok Okinava, kjer se je pomešala s tamkajšnjimi metodami, in tako naj bi se oblikoval karate. Po nekaterih virih naj bi beseda prvotno pomenila kitajsko roko.

Sprva so učenci karateja za vadbo nosili predpasnik, ovit okoli bokov (fundoshi), po letu 1922 pa so začeli uporabljati kimono - lažjo različico oblačila za judo. Vadba karateja je ponavadi razdeljena na tri dele: osnovne tehnike (kihon), kate in borbo (kumite). In vsi trije deli so enako pomembni za učinkovito učenje tako tehnike samoobrambe kot za tekmovanje. Pri karateju so osnova položaji (tachi) ali stavi.

Slovenski začetki tudi v Velenju

Po virih Karate zveze Slovenije je slovenski karate prešel različna obdobja razvoja, od izrazito borilne veščine do športnega oziroma tekmovalnega karateja. Prvi poskusi sodijo v leto 1964, ko sta v Mariboru v okviru Judo kluba Branik karate začela gojiti Jože Kukovec in Boris Vodopivec. Prvi karate klub v Sloveniji je bil ustanovljen 11. oktobra 1967 v Krškem. Trener in ustanovitelj kluba je bil Stane Iskra, pionir slovenskega karateja, ki se je s to borilno veščino seznanil v zagrebškem budokai centru pri dr. Ernestu Topiču.

Za drugega vidnejšega pionirja slovenskega karateja velja dr. Ervin Pečnik, ki je 28. oktobra 1968 ustanovil karate klub na Ravnah na Koroškem. Kot prvi trener je deloval še v KK Branik Maribor in v KK Gorenje Velenje; oba kluba sta bila ustanovljena novembra 1968. Pri Judo zvezi Slovenije je bil 22. novembra 1968 ustanovljen Karate odbor Slovenije, njegov predsednik pa je postal dr. Ervin Pečnik. 25. maja 1969 je bila v Mariboru ustanovljena Karate zveza Slovenije (KZS). Njen prvi predsednik je postal Pavle Kodela iz Velenja, kamor je bil tudi prenešen sedež

zveze. Vanjo so bili združeni naslednji klubi: Branik Maribor, Gorenje Velenje, Fužinar Ravne na Koroškem, Krško, Kata Ljubljana in sekcija TAK Ljubljana. Pečnik je leta 1969 s pomočjo odbora Jugoslavije organiziral prvi mednarodni seminar, ob koncu katerega je bilo organizirano prvo republiško prvenstvo, na katerem je zmagal Leon Kauzar (Ravne).

V Celju prvo odprto prvenstvo

Leta 1969 so slovenski budokai klubi, ki so delovali ločeno od KZS in pod neposrednim mentorstvom dr. Emina Topiča iz Zagreba, v Celju organizirali prvo odprto prvenstvo Slovenije. Na njem je zmagal Bojan Bukčević iz Kostanjevice na Krki. Decembra 1969 je bilo v okviru judo pokala Nagaške ekshibicijske tekmovanje v karateju, na katerem je zmagal Tone de Costa iz Velenja. V istem času je Bruno Borovnik, prav tako iz Velenja, v Zrenjaninu zmagal na jugoslovanskem prvenstvu za mladince v srednji kategoriji, s čimer je Slovenija do-

bila prvega jugoslovanskega prvaka.

Povezovanje in utrjevanje karateja

V letih 1971 in 1974 je prišlo do prvih poskusov povezave med shotokan in budokai klubi. Leta 1974 so slovenski budokai klubi prekinili stike s Topičem in ustanovili skupnost Jugokai, ki jo je do leta 1980 vodil dr. Rudolf Jakhel. 20. septembra se je KZS na letni skupščini v Celju preimenovala v Zvezo karate organizacij Slovenije (ZKOS), ki je leta 1976 v sodelovanju z ljubljansko Visoko šolo za telesno kulturo v Tacnu organizirala prvi tečaj za trenerje karateja. Med možmi z našega območja velja omeniti še Antona Maruša iz Celja, ki je na skupščini KZS v Žalcu 22. junija 1991 postal predsednik ZKOS, ta pa se je preimenovala nazaj v Karate zvezo Slovenije. V zgodovinskem orisu razvoja karateja v Sloveniji se omenja kot mejnik tudi evropsko mladinsko prvenstvo, ki ga je februarja 2000 v Celju organizirala KZS.

Kot borilna veščina pomeni karate urjenje bojvniškega duha in telesa ter treniranje in učenje učinkovite samoobrambe. Ta temeljna opredelitev je skupna različnim zvrstem, ki so se razvile iz tradicionalnega karateja: sankukai, budokai in še kaj.

PRIHODNJIČ: Karate klub Žalec

VLADO KRESLIN
z Beltinško bando in
Malimi bogovi

Poj mi pesem...

**Petek, 9.11.,
ob 19.30
v Dvorani
Golovec
Celje**

Prodajna mesta vstopnic: Eventim, poslovalnice Pošte Slovenije, Petrol, hiša vstopnic City center, TIC Celje ter oglašni oddelek Novega tednika in Radia Celje,
dodatne informacije: 051 364 333.

Navijači Celjski grofje so vodstvu NZS očitali nesmiselnost določenih dejanj.

Rdeči karton gostom – strup za Arenno Petrol

V 15. krogu 1. slovenske nogometne lige je Celje doma izgubilo z Olimpijo z 2:1. Žal se je ponovila zgodba z nekaterih zadnjih tekem, ko so gostje v Celju prejeli rdeči karton (ali dva), nato pa odnesli točko ali tri.

Priznati pa je treba, da je Lovrečič »pordečel« v obdobju, ko je Olimpija več ali manj oblegala celjska vrata. Že tako hladno vreme je dopolnil hud naliv, ki se je začel v 19. minuti.

Nesrečen razplet

Rumeno-modri so povedli v 13. minuti, ko je Gregor Bajde odlično izpeljal samostojen prodor. Nato je gola za Olimpijo dosegel Andraž Šporar, drugega tudi v obdobju,

ko so imeli Ljubljančani igralca manj. V 71. minuti je namreč drugi rumeni karton prejel Anej Lovrečič, česar pa Celjani niso znali izkoristiti. Najlepšo priložnost, za 2:0 pa je v 20. minuti zapravil Nikola Ivanović. Neoviran je slabo streljal s 14 metrov; lahko bi bolj preudarno zaključil akcijo, kajti njegov čuvaj je padel. Pri 1:1 pa je Klemen Medved spretno zaustavil žogo, tik pred vratarjem Aleksandrom Šeligo pa se ni najbolje znašel. Še vedno je najboljši strelec Celja Roman Bezjak, že dolgo bivši član kluba. Sledi Gregor Bajde, ki je v soboto dosegel svoj drugi gol: »V uvodu nam igra ni stekla, toda na srečo smo povedli. Podal mi je Nejc Plesec. Olimpija je znova pre-

vezela pobudo in dominirala. Menim, da v sredo ne bomo imeli zelo težkega dela. Če bomo v Slovenskih Konjicah le začeli dovolj zbrano, potem se bomo uvrstili v polfinale slovenskega pokala.«

Razočaran nad tujci

Na sobotnem derbiju v Areni Petrol je manjkalo nekaj odličnih nogometašev. Domači so najbolj pogrešali Marija Močiča, ki je poškodovan, in Blaža Vrhovca, ki ni imel pravice nastopa zaradi rumenih kartonov. Tudi trener Olimpije Andrej Razdrh je imel nekaj težav pri sestavi moštva:

LESTVICA 1. SNL

MARIBOR	14	11	2	1	29: 7	35
OLIMPIJA	15	9	2	4	29:15	29
DOMŽALE	14	8	1	5	15:12	25
LUKA KOPER	15	6	4	5	18:16	22
CELJE	15	4	7	4	12:13	19
ALUMINIJ	14	6	1	7	16:22	19
GORICA	15	4	3	8	20:27	15
TRIGLAV	14	4	2	8	10:13	14
RUDAR	14	3	4	7	10:24	13
MURA 05	14	3	2	9	17:27	11

S strelcem Gregorjem Bajdetom se je veselil tudi Miha Korošec (desno), ki pa je v 83. minuti žalostno zapuščal igrišče. Prekršek nad njim (močan udarec v stopalo) ni bil dosojen. Sodniku Jugu ni bilo treba bežati ...

Prva zmaga celjskih »mesnink«

Rokometašice Celja Celjskih mesnin so po porazih s Krko, Velenjem, Žalcem in Romo zabeležile prvo zmago v prvenstvu.

Gostovale so v Logatcu in bile s 33:26 boljše od gostiteljic. Po prvem delu so vodile s 15:13, v drugem pa stopnjevale ritem in s hitro igro občutno povečale prednost. V ekipi Uroša Privška je bila z devetimi goli najbolj učinkovita Ines Amon. Sedemkrat je v polno zadela Maja Klakočar, šestkrat Nika Palir, petkrat Nikita Privšek, po dvakrat pa Pia Hren, Kaja Krebs in Maxim Pelikan. Jutri bodo v dvorani Golovec (19) gostile ekipo Krma.

Veplas je tokrat doživel poraz v Velenju s Krko (26:28), Zelene doline pa so v Žalcu gladko opravile z ekipo Naklo-Tržič (39:28).

DŠ
Foto: GrupA

Nikita Privšek (z žogo) je v Logatcu uspela petkrat premagati domačo vratarko.

z'dežele
celjske mesnine

Puščice po dvorani

Lokostrelski klub Žalec je pripravil mednarodno tekmovanje Fita indoor 18 m za slovenski pokal.

Nastopilo je 186 tekmovalcev iz 36 slovenskih in hrvaških klubov. Izmed predstavnikov domačega kluba se je najbolj izkazal Zlatko Ulaga, ki je zmagal z dolgim lokom med veterani. Med člani je bil Aleksander Narad tretji, Leon Narad peti, šesti mesti pa sta s sestavljenim lokom zasedla Gregor Slemenjak pri mladincih in Tevž Gregl pri članih.

TT Prizor iz dvorane I. osnovne šole Žalec

»Tekma je bila preveč živčna, razlogov pa ne bom omenjal. Igrišče je bilo zahtevno, proti nam kakovostna ekipa Celja ... Naša kvaliteta je bila, da smo zadeli z igralcem manj.« Trener Celja Marijan Pušnik je bil otožen: »Zmaga gostov je zaslužena. Mi smo igrali zelo slabo, predvsem tedaj, ko smo imeli igralca več. Namesto da bi žogo umirili, so se vrstile naše napake. Odhod Bezjaka in poškodba Močiča se nam zelo poznata. Mladi še ne prenesejo bremena, starejši pa so v odločilnih trenutkih storili napake pri pokrivanju, ali jim je spodrsnilo ali pa so predali žogo nasprotniku. Najbolj pa sem razočaran nad igro tujcev, nad Ivanovičem, Bilalijem in Cebaro. Čaka nas težko delo v nadaljevanju prvenstva, če hočemo do zmage na domačem igrišču. Vem, kam je meril kolega Andrej. Strinjam se z njim, toda kaj več kot to ne bom dejal, saj ne želim tvegati, da bom kaznovan. Ogromno prekrškov je bilo dosojenih, ko niso obstajali, veliko smo jih vsi videli, a niso bili kaznovani. Vse to pa ne zmanjšuje uspeha Olimpije.«

Celje (4-2-3-1): Kotnik – Gobec, Žitko, Krajcer, Korošec – Verbič, Plesec, Bajde – Ivanović. Igrali so še Bilali, Medved, Cebara.

Kakšno bo igrišče?

Tokrat so počivali nogometaši Rudarja v prvi ter Šampiona in Šmartnega v drugi slovenski ligi, razlog pa so seveda obilno deževje in snežne padavine. Časi tekem Triglav – Rudar, Šenčur – Šampion in Šmartno – Krško še niso znani. Celjski nogometaši bodo jutri v Slovenskih Konjicah odigrali povratno tekmo četrtfinala slovenskega pokala. Dravinja se žal ni uspela dvigniti z dna drugoligaške lestvice, z neposredno tekmo v boju za obstanek Belo krajino je doma izgubila (2:3). Konjičani bodo lovili zaostanek dveh golov z Arene Petrol. Po bitki na zahtevnem igrišču na Dobravi bodo Celjani v soboto odpotovali v Ljudski vrt.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Kljub porazu navdušile

Košarkarice celjskega Athletea so v letošnji sezoni Jadranske lige odigrale najboljšo tekmo, četudi so izgubile. V Banjaluki je domači Mladi Krajišnik slavil s 65:57. Blestela je Sanja Orozović.

Gostiteljice so pred tekmo 6. kroga veljale za nesporne favoritinje. Zasedba Zorana Mikeša je v tem trenutku kvalitetnejša, ima tudi neprimerno »daljšo klop«. Trener Athletea Damir Grgič ima zaradi številnih poškodb okrnjeno zasedbo. Eva Lisec je kljub bolečinam v kolenu stisnila zobe in pomagala soigralkam.

10 točk naskoka

Celjanke se niso ozirale na napovedi in začele v svojem slogu, s 5:0. Po prodoru Rebeke Abramovič so povedle s 14:11, potem pa so domačinke z delnim izidom 7:0 obrnile rezultat in nato prvo četrtino dobile z 20:15. V nadaljevanju je Athlete vrnil z 9:0 in s trojko Sanje Orozović povedel s 24:20! Prvi polčas se je končal z 28:28. V začetku drugega sta trojki zadeli Alma Potočnik in Nina Gabrovšek, po šovu kapetanke Orozovičeve pa je prednost Celjank narasla na +10 (35:45) in zdelo se je, da bomo v dvorani Obiljevo priča velikemu presenečenju. Po nenadnem zaostanku so se gostiteljice hitro vrnile v igro, tudi zaradi nekaterih spornih sodniških odločitev. Lisceva je prejela četrto osebno napako in celjski zasedbi je bilo težko. Pred zadnjo četrtino je bil rezultat poravnane, 48:48. V zadnjih desetih minutah je odločil

širši kader Mladega Krajišnika, kljub temu pa so Celjanke pustile velik in vzpodbuden pečat pred nadaljevanjem sezone, ko so oslabiljene prikazale zelo dobro predstavo.

Čelik je favorit

»Dobro smo se držali skoraj da vse štiri četrtine. Na koncu nam je zmanjkalo izkušenj in še nečesa, da premagamo domačinke. Realno smo jih imele v svojih rokah, a se ni izšlo po željah. Da bi se ustrašile zmage? Ne bi dejala. Manjka nam igralka, ki bi povlekla voz in posledično nadzorovala rezultat. Trenutno takšne igralka ni,« so bili po tekmi prvi občutki Sanje Orozović, ki je dosegla kar 33 točk. »Lepo število točk, vendar

Sanja Orozović (v belem dresu) je vse bolj na udaru nasprotnih obramb.

WWW.CINKARNA.SI

CINKARNA

pa to ni pomembno, ko izgubiš tekmo. Gre v pozabo,« je pristavila Orozovičeva, ki je skupaj z Nino Gabrovšek (9 točk) odigrala celotno tekmo. Damir Grgič je pohvalil igralko: »Čestital bi jim za korektno igro. Bili smo zbrani ves čas srečanja. Imeli smo svojo priložnost, da se odlepimo in presenetimo domačinke, vendar sta se na koncu pokazali kratka klop in nezbrano utrujenih igralk. Odločile so tudi izkušnje domačih igralk,

Žakule, Velinovičeve in ostalih. Verjamem, da bodo moje igralka še naprej trdo trenirale, saj si boljšega programa ne bi mogle želeti, in da bodo svoj potencial pokazale tudi na naslednjih tekmah.« Celjanke bodo v soboto gostile Čelik iz Zenice. »Poteguje se za uvrstitve na zaključni turnir. Nedvomno je favorit, vendar se ne predajamo. Lahko ga presenetimo. Imamo mlado ekipo in vse je mogoče,« je še dejala Sanja Orozović.

MITJA KNEZ
Foto: SHERPA

PANORAMA

NOGOMET

1. SL, 15. krog: Celje - Olimpija 1:2 (1:1); Bajde (13); Šporar (23, 82), Koper - Gorica 4:0 (2:0).

2. SL, 13. krog: Dravinja - Bela krajina 2:3 (1:2); Gosak (40, 52-11 m).

3. SL - vzhod, 10. krog: Odramci - Zreče 4:1 (1:1); Jelenko (45), Šmarje - Dravograd 4:1 (3:0); Slemenik (11-ag), Čuček (24), Veršovnik (26-ag), Neskic (56), Kovinar - Beltinci 0:3 (0:1). Vrstni red: Veržej (24), Šmarje 21, Tromejnik, Dravograd 18, Čarda 17, Beltinci, Odramci 16, Zreče 14, Ljutomer 13, Grad 12, Malečnik 10, Kovinar 9, Rakičan 8, Bistrica 7.

Štajerska liga, 10. krog: Žalec - Šoštanj 4:2 (2:2); Malis (34), Prisljan (43), Suljanovič (49), Brglez (73); Celcer (1), Šlutej (26), Šentjur - Lenart 4:2 (1:1); Belak (25, 55), Džuferović (48, 68). Vrstni red: Žalec 21, Šoštanj 20, Pesnica, Šentjur 19, Radlje, Marles hiše 18, Peca 18, Pohorje 15, Slovenj Gradec 8, Lenart 7, Tezno, Paloma 4.

MČL, MNZ Celje, 10. krog: Kozje - Mons Claudius 0:5 (0:2); Peer (23, 58), Krivec (34), Mikše (49, 74), Rogaška - Radeče 7:2 (4:1); Hernavs (18), Tadina (40), Vtič (42, 43, 68, 74), Grošič (59); Knavs (19), Pukl (85), Vojnik - Krško B 3:2 (1:2); Romih (41, 53), Sokolovski (49-11 m); Nadarevič (13), Radeljak (20). Vrstni

red: Krško B 21, Vojnik 16, Mons Claudius, Rogaška 15, Kozje 8, Radeče, Pivovar 4.

MALI NOGOMET

1. SL, 6. krog: Nazarje - Dobovec 2:6 (0:1); Goltnik (27), V. Kugler (37); Brinjovc (15-ag), Vrabel (24, 39), Marot (27, 30), Rusmir (30). Vrstni red: Dobovec 16, Litija 13, Oplast 11, Bronx 10, Puntar 8, Nazarje 4, Vuko, Slovenske Gorice 3.

2. SL, 6. krog: Benedikt - Velpas Velenje 0:2 (0:1); Lovrič (20), Jager (39-10 m). Vrstni red: Velenje 13, Brezje, Kebej 11, Stripy, Velike Lašče 8, Ajdovščina, Fragmat 7, Tomaž, Sevnica 6, Krt 1, Benedikt 1.

ROKOMET

1. SL, 8. krog: Ribnica - Celje Pivovarna Laško 24:34 (14:20); Jamnik 7, Abrahamsberg 5; Marguč 12, Mačkovšek 6, Toskič, Zvižej 4, Skube 3, Lekai, Zelenovič 2, Razgor 1, Cimos - Gorenje 28:23 (11:10); Krivokapič 9, Manojlovič 6; Doleneč, Melič 6, Cehte, Bežjak 4, Gams 2, Gaber 1. Vrstni red: Gorenje 14-2, Cimos, Celje 13-3, Maribor 12-4, Trimo 10-6, Ribnica 7-9, Ormož, Grosuplje, Izola, Krka 5-11, Sevnica 4-12, Krško 3-13.

1. SL (Ž), 6. krog: Logatec - Celje Celjske mesnine 26:33 (13:15), Zelene doline Žalec - Naklo-Tržič 39:28 (20:14), Velenje - Krka 26:28 (12:11). Vrstni red: Zagorje 12, Krka 10, Žalec 8, Velenje 7, Krim Mercator, Futura 6, Piran 5, Logatec 4, Naklo-Tržič, Ajdovščina, Ptuj, Celje 2, Sežana 0.

KOŠARKA

1. SL, 2. krog: Rogaška - Grosuplje 76:75; Miljković 19, Horvat 16, Mijović 12, Barač 8, Milašinović, Klinac, Smajlovič 5, Jotič, Koštomaj 3, Helios - Tajfun 83:76; Hrovat 17, Morina 16, Rebec 12, Gačeša, Mahkovic 10, Besedič 9, Drezga 7, Fon 2, Elektra - Mercator 77:45; Podvršnik 13, Bajramlić 12, Brčina 11, Collins, Atanacković 8, Zagorec 7, Lekič 6, Bukovič 5, Hasič 3; Kolarevič 13, Dobravec 10, Sloven - Zlatorog 70:83; Špan 18, Buda 16; Đugum 17, Brodnik 15, Udrih 14, Dimec 12, Mučič 10, Zadnik 6, Vujasinovič 5, L. Lapornik 4, Maribor - Hopsi 79:65; Pelko 18, Josipovič 17; Vašl 17, Hannibal 14, Martin 10, Mežan 8, Korošec 7, Koritnik 6, Osolnik 2, Vranjkovič 1. Vrstni red: Zlatorog, Rogaška 4, Elektra, Maribor, Helios, Tajfun, Hopsi, Mercator 3, Grosuplje, Sloven 2.

2. SL, 4. krog: Portorož - Terme Olimia 82:57; Remus 16,

Cvetličanin, Zagorec 15; Maček 17, Memčić, Spešič 10, Pungartnik 7, Teržan 6, Pešič 5, Plavčak 2. Vrstni red: Portorož 8, Domžale, Postojna, Koper 7, Radenska Creativ, Šenčur, Terme Olimia 6, Elektro Gorenjska, Hrastnik 5, Parklji, Litija, Maribor 4, Kolpa 3.

3. SL - vzhod, 2. krog: Komenda - Luxuris Celje 62:78; Gabrovšek 20, Omrzel 15; Kahvedžič 20, Kočevar, Ambrož 19, Germek 8, Zorko 6, Jan, Bregar 3, Nazarje - Primafoto 91:81; Vodončnik 27, Rednak, Bitenc, Gostečnik 14, Dragičević, Blatnik 8, Blatnik 4, Paulič 2; Lužnic 19, Bartelj 10. Vrstni red: Krško, Celje, Krka B, Bistrica, Vranksko 4, Janče, Nazarje 3, Primafoto, Medvode, Konjice, Komenda, Calcit 2.

1. SL (Ž), 3. krog: Konjice - Ježica 51:53; K. Klančnik 16, Zdvoc 10, Božičević 9, Hatunšek 8, N. Klančnik 5, Furman 3; Rupnik 23, Lumpert 10. Vrstni red: Athlete 8, Grosuplje 7, Ilirija 5, Triglav, AJM, Konjice, Ježica, Odeja 4, Domžale 2.

Jadranska liga (Ž), 6. krog: Mladi Krajišnik - Athlete Celje 65:57; Rakovič 17, Velinovič 14; Orozović 33, Gabrovšek 9, Abramovič 6, Potočnik 5, Bošnjak, Lisec 2. Vrstni red: Radivoj Korač, Pecs 11, Partizan 10, Čelik 9, Mladi Krajišnik, Voždovac, Vojvodina 8, Athlete, Sloboda 7, Vršac 6, Ilirija 5.

ODBOJKA

1. DL, 4. krog: Maribor - Šoštanj Topolšica 3:1. Vrstni red: Maribor 12, Salonit 9, Panvita, GO Volley 8, Šoštanj Topolšica 4, Krka, Triglav 3, Kropa 1.

1. DL (Ž), 4. krog: Aliansa - Luka Koper 3:0. Vrstni red: Aliansa 10, Nova Gorica, Koper, Vital 7, Zgornja Gorenjska, Pucconci 6, Formis 3, Grosuplje 3. (MiK)

ŠPORTNI KOLEDAR

Torek, 30. 10.

KOŠARKA

Pokal KZS, 3. krog, povratna tekma, Laško: Zlatorog - Radenska Creativ (19).

Sreda, 31. 10.

NOGOMET

Pokal NZS, četrtfinale, povratna tekma, Slovenske Konjice: Dravinja - Celje (13).

Amon za člane

Šahovsko društvo Šentjur je na državnem prvenstvu na Otočcu v konkurenci deklet do 12 let ekipo v postavi Nuša Hercog in Maja Majcen osvojilo 1. mesto.

V konkurenci fantov Šentjurčani niso imeli ekipe, kajti Nejc Amona so vključili v člansko ekipo, za katero je igral odlično. Zbral je dve zmagi in štiri remije, brez poraza. Članska ekipa se je odpovedala dvema tujcema, zasedla osmo mesto in izborila obstanek v 1. ligi.

DŠ

Jeseničani v Mestnem parku

Hokejski klub Celje zaenkrat še nima članskega moštva, zato pa se lepo razvija in dobro tekmuje mladinsko.

Trener je Rok Rojšek. V osmem krogu 1. slovenske mladinske lige bodo njegovi varovanci drejni gostili ekipo Jesenice mladi. Močno si želijo podpore, vsaj s tribun, če finančne pač ni. Ljubitelje hokeja bo bržkone zanimalo, kakšna so razmerja moči. Obračun se bo začel ob 19.30.

DŠ

BobKart
za stare in mlade

BobKart na Celjski koci

www.celjska-koca.si

HOTEL ***
CELJSKA

košček raja na zemlji

PON - PET: zaprto (razen za skupine po predhodni rezervaciji)
SOB - NED: obratuje od 11. do 18. ure
Zaključek obratovanja bobkarta: 31. 10. 2012

**PRIMERNO ZA VSE STAROSTI
-HITROST URAVNAVATE SAMI**

Zbiratelji preplavili Velenje

Srečanje numizmatikov, filatelistov in kartofilov Numifil 2012

Filatelija je zbiranje in proučevanje poštne znamke. Numizmatika je zbiranje kovinskega in papirnatega denarja, kartofilija ali deltiologija pa je zbiranje razglednic.

Festival Velenje je v soboto v Centru Nova nad velenjsko knjižnico organiziral že tretje numizmatično, filatelistično in kartofilsko srečanje. Obiskovalci so na srečanju lahko kupili znamke, kovance in denar, pobrskali za starimi razglednicami in kupili zbirateljske potrebščine. Srečanje v Velenju postaja tradicionalno in je eno boljše organiziranih ter pripravljenih tovrstnih zbirateljskih dogodkov v Sloveniji.

Kolikor je zbiratelj, toliko je različnih zgodb, ki se skrivajo za njihovimi najrazličnejšimi zbirkami. Bolj kot so zgodbe popolne, vre-

dnejše so zbirke. Tako so v soboto na srečanju nekateri razstavljali svojo zbirko, spet drugi so bili na srečanju zaradi prekupčevanja in tretji zato, ker so se želeli zbirke, ki so jo bodisi podedovali bodisi se je naveličali, po hitrem postopku znebiti. Že na daleč smo obiskovalci lahko opazili, za kakšne vrste razstavljalcev gre. Če so se ljubiteljskim zbirateljem ob razkazovanju in pripovedovanju o njihovi zbirki svetile oči ter so si z navdušenjem vzeli čas, da so mimoidočim razkazali svoje bogastvo, so obiskovalci pri preprodajalcih začutili brezbriznost do njihovih razstavnih predme-

tov, saj je bil njihov edini cilj čim več prodati.

Filatelistka dol, numizmatika gor

Filatelisti oziroma zbiratelji znamk se kljub temu, da gre za ljudi z enakim konjičkom, med sabo še kako razlikujejo. Nekateri namreč zbirajo znamke po obdobjih, državah, tematikah, posebnih izdajah, spet drugi zbirajo znamke po polah, nekateri samo redne znamke, spet drugi samo priložnostne. Skupno jim je, da vsi zbiratelji svoje zbirke precej cenijo, saj imajo do njih osebno odnose. Ker se danes namesto znamk na

poštne pošiljkah pogosteje uporabljajo žigi in nalepke, se filatelistične zbirke širijo, vendar po drugi strani tudi slabijo. Numizmatika oziroma zbiranje bankovcev in kovancev se razvija v drugo smer. Denar je še vedno plačilno sredstvo, ki ima že samo po sebi svojo osnovno vrednost. Numizmatika se je v Evropi še posebej razširila z uvedbo evra in izdelovanjem priložnostnih kovancev iz zlahtnih kovin. Članice evro-območja namreč vsako leto izdajajo serije priložnostnih kovancev. »Slednjih ne kupujem. Če naletim na kakšnega v obtoku, si ga shranim, saj imajo ti kovanci večjo nu-

mizmatično vrednost, kot je njihova osnovna,« pove organizator srečanja **Matjaž Šalej**, ki je tudi ljubiteljski filatelist. Največ so vredni čisto novi kovanci in znamke, ki so v majhnih serijah. Poleg prodajno-razstavnega sejma na Numifilu vsako leto izdajo tudi poštne znamke srečanja, letos je na njej uprizorjena Vila Bianca, in njegov žig.

Zbirateljstvo za moške, vezenje za ženske

Po organizatorjevih besedah je bilo nekoč zbirateljstvo med mladimi precej priljubljeno, danes pa je sta-

rostna struktura zbirateljev nekoliko višja, ker imajo starejši do starin poseben odnos. Na sobotnem sejmu so med več kot tridesetimi razstavljalci prevladovali starejši moški, zbiratelj pa je bilo le za vzorec. Kar pomeni, da so numizmatika, filatelija in kartofilija predvsem moški konjički. V začetku novembra bodo v Velenju na svoj račun prišle tudi ženske. Festival Velenje namreč v sklopu EPK 2012 pripravlja Festival vezenja, kar pa je, če na zbirateljstvo bolj prisegajo moški, konjiček, ki so ga ženske vzele zase.

ŠPELA OŽIR
Foto: Grupa

Matjaž Šalej, organizator srečanja in vodja programov kultura na Festivalu Velenje, je ljubiteljski zbiratelj znamk že 35 let. Do filatelije ima osebno in domoznanski odnos. Pred desetletjem se je usmeril v tematsko zbiranje znamk, na katerih je uprizorjeno živalstvo s poudarkom na metuljih.

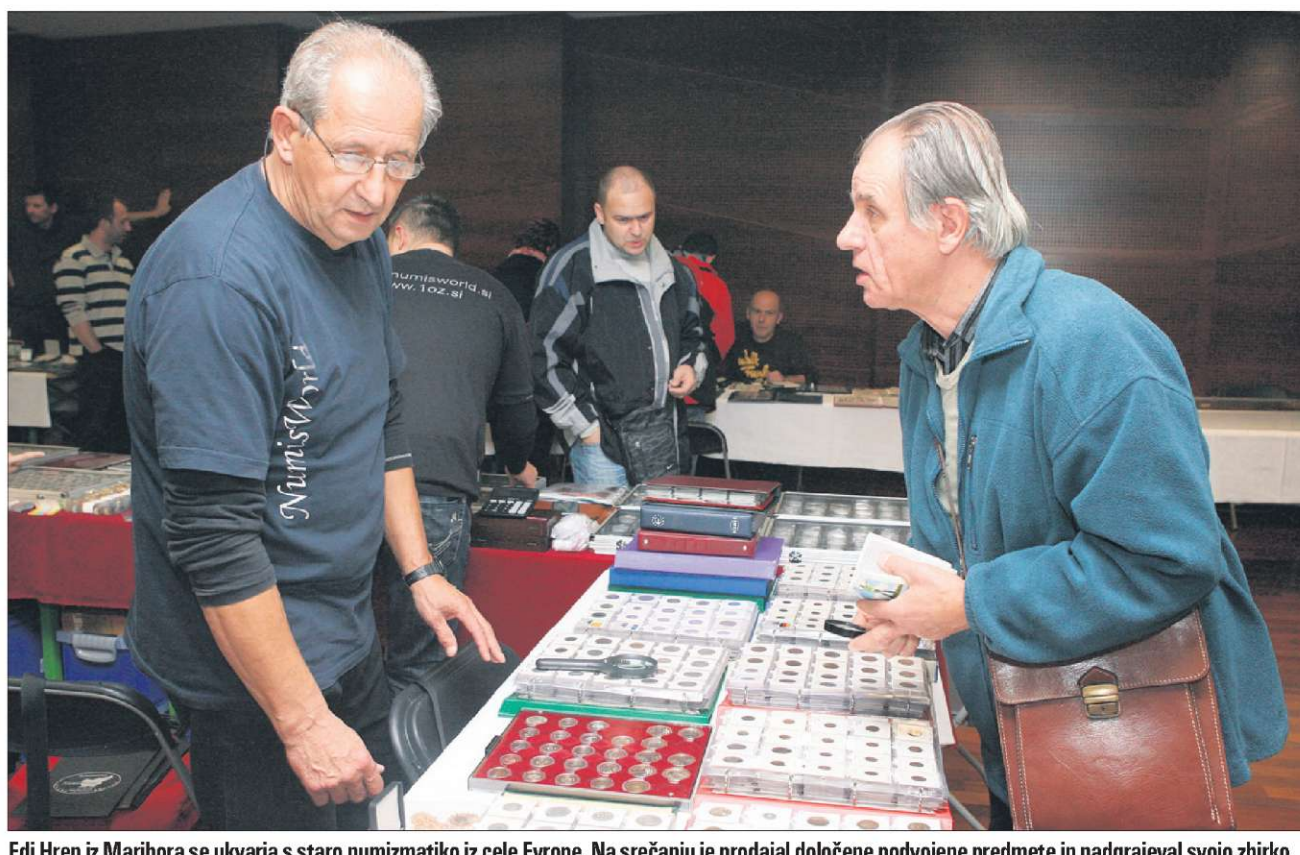
Lado Zajc iz Trbovelj: »Zbiram jugoslovanske znamke med leti 1945 in 2003, ko se je na njih še pojavljala napis Jugoslavija. Pri zbiranju si pomagam s katalogi, v katerih so našteje vse znamke po državah oziroma regijah, saj tako lahko vidim, ktere mi še manjkajo. Točnega števila znamk ne vem, ker jih filatelisti nikoli ne štejejo. To pa predvsem zaradi tega, ker zbiramo tudi pole, na katerih je veliko enakih. Sicer pa jih imam na tisoče.«

Franjo Kuzmič iz Žalca je ljubiteljski zbiratelj denarja in znamk. Slednje je začel zbirati že kot osnovnošolec, saj je imel veliko sorodnikov po svetu, od katerih so pošiljali pisma. Danes ima 60 albumov znamk, razporejenih po državah, iz katerih prihajajo. Njegov najrednejši bankovec je za 10 dinarjev iz leta 1920, ki je tudi prvi jugoslovanski bankovec.

Zbiratelj razglednic Mišo Gorič iz Ljubljane je bil eden tistih zbirateljev, ki se je v Velenje pripeljal z namenom, da proda svojo zbirko razglednic. Zbiral jih je vrsto let, zdaj pa se jih je naveličal, prav tako pa nima potomcev, ki bi jih tovrstni konjiček zanimal. V njegovi zbirki so najstarejše razglednice iz leta 1892, ko so bile izdelane še z litografijo oziroma kamenotiskom.

Edi Hren iz Maribora se ukvarja s staro numizmatiko iz cele Evrope. Na srečanju je prodajal določene podvojene predmete in nadgrajeval svojo zbirko.

Oktober lani so v toplarni izvedli simulacijo izrednih razmer in v požarni vaji je sodelovalo sedem prostovoljnih gasilskih društev. Namen vaje je bil preveriti usposobljenost zaposlenih v izrednih razmerah ter hitrost in način morebitne intervencije. Nenazadnje, temperature dvostopenjskega sežiga v primarni komori se gibljejo med 500 in 800 stopinjami Celzija, v termoreaktorju oziroma sekundarni zgorevalni komori pa se ti uplinjeni odpadki dokončno sežejo pri temperaturi 850 do 1.100 stopinj.

Pogled v kurilno komoro

Pogled na prikazovalnik

Predelano 37 metrov »visoko« nogometno igrišče

V toplarni odpadke in mulj s čistilne naprave spreminjajo v toploto in elektriko – Termična obdelava odpadkov in ne sežigalnica

Celju se je priložnost, da bi dobilo sodobno toplarno, kjer se bosta del mešanih komunalnih odpadkov in mulj s čistilne naprave spreminjala v koristno energijo, ponudila v drugi polovici prejšnjega desetletja. Uspešno črpanje evropskega denarja pri gradnji regijskega centra za ravnanje z odpadki je samo po sebi narekovalo še drugi del gradnje RCERO in leta 2009 je bila toplarna pod streho in pripravljena za poskusno obratovanje. Za okrog 20 milijonov vreden objekt, opremljen z najsodobnejšo tehnologijo, ki še vedno velja za edinega tovrstnega ne le v Sloveniji, ampak na širšem območju Balkana, je Evropa prispevala 70 odstotkov denarja, mestna občina in država pa sta dodali po tri milijone evrov.

Toplarna Celje je konec minulega tedna z dnevom odprtih vrat obeležila dobri dve leti neprekinjenega rednega obratovanja. V tem času je že jasno, da objekt izpolnjuje namene, zaradi katerih je bil zgrajen. Na odlagališču v Bukovžlaku je bistveno zmanjšan volumen odloženih odpadkov, poskrbljeno je za varno odstranjevanje blata s centralne čistilne naprave, hkrati je v postopku termične obdelave proizvedena in zatem kot toplota ali elektrika koristno uporabljena energija, v ozračju nad mestom pa so

zmanjšane količine toplogrednih plinov.

V toplarni namreč v koristno energijo predelajo letno do 20 tisoč ton lahke frakcije nenevarnih mehansko in biološko obdelanih mešanih komunalnih odpadkov. Za lažjo predstavo – doslej so jih v elektriko in toploto spremenili toliko, kot bi jih lahko naložili 37 metrov visoko na površino nogometnega igrišča, velikega 60-krat 100 metrov. »Kaša«, ki jo nameljejo iz mešanih komunalnih odpadkov, pa ni edino kurivo v toplarni. V razmerju 4:1 jo namreč pred transportom v kurilne komore mešajo z muljem iz centralne čistilne naprave, tako da letno poskrbijo tudi za do pet tisoč ton tega mulja.

Grejemo se na odpadke

V zadnjem letu so v toplarni termično obdelali 19.176 ton lahke frakcije mešanih komunalnih odpadkov in 3.189 ton mulja iz centralne čistilne naprave. V mrežo daljinskega ogrevanja je bilo iz toplarne oddanih 21.564 megawatnih ur toplote, v elektro omrežje distribucije Celje pa 4.746,6 megawatnih ur elektrike. Pri tem je kot posledica zgorevanja nastalo 2.435 ton nenevarnega pepela izpod rešetke ter 937 ton nevarnega odpadka po očiščenju dimnih plinov. Nenevaren pepel vračajo na odlagališče v Bukovžak, ker v

Sloveniji ni urejenega odlagališča nevarnih odpadkov, pa le-te izvozijo v tujino, kjer jih hranijo v opuščeni rudnikih soli. V toplarni so v tem letu opravili 7.402 obratovalnih ur, redni letni remont naprav pa so opravili med 10. julijem in 13. avgustom.

Zmanjšani izpusti v zrak

V toplarni ves čas spremljajo vplive proizvodnje na okolje. Ob zunanjih nadzornih pregledih, ki jih zahteva zakonodaja, podatke lastnih meritev ves čas tudi javno objavljajo. Izpusti v zrak so precej pod dopustnimi vrednostmi, kar je mogoče vselej preveriti na zunanjem prikazovalniku toplarne, prav tako tudi na spletni strani energetika-ce.si, kjer je na prikazovalniku emisij ob trenutnih polurnih vrednostih objavljen tudi prikaz dnevni vrednosti emisij preteklega dne.

Čeprav zakonodaja ne zahteva spremljanja prav vseh emisij, so se v toplarni odločili za redno merjenje ogljikovega monoksida, dušikovega oksida in dioksida, kisika, žveplovih oksidov, vodikovega klorida in fluorida, skupnega organskega ogljika, živega srebra, vlage v dimnih plinih, skupnega prahu, temperature dimnih plinov, absolutnega tlaka dimnih plinov in pretoka suhih dimnih plinov.

IVANA STAMEJČIČ
Foto: SHERPA

Odpiranje vrat obiskovalcem

Kot pravijo v toplarni, je zanimanje javnosti za njihovo delo precejšnje. Kljub temu, da vsako leto pripravijo voden ogled proizvodnih prostorov, obiskovalci prihajajo tudi ob drugih dnevih.

Letos jih je v okviru najavljenih skupin obiskalo že 630 ljudi. Prihajajo zlasti dijaki in študenti, minuli četrtek pa je dan odprtih vrat

toplarne izkoristilo okrog 50 ljudi. Med njimi tudi precej Celjanov, ki jih zanima, kako deluje toplarna.

Skupine je po proizvodnih prostorih – oziroma od zalogovnikov lahkih frakcij in mulja s čistilne naprave na začetku do transportne linije s primarno in sekundarno kurilno komoro, dvorane za kemično obdelavo vode do končne sobane, kjer je

za proizvodnjo električne energije nameščena parna turbina z generatorjem – vodil hišni ekolog **Sebastjan Žvipelj**. Sicer pa so ob učencih, dijakih, slovenskih in avstrijskih študentih ter tistih iz Slovenije in tujine, ki v celjsko toplarno prihajajo po nasvete, kako naj se sami lotijo gradnje podobnega objekta, pogosti obiskovalci prav študenti energetike z mariborske strojne fakultete. Kot je pojasnjevala vodja tehničnega sektorja **Marija Zabukovnik**, ti v toplarni opravljajo tudi študijske vaje in seminarje.

Alojz Drogenik: »V toplarno me je pripeljala radovednost, saj sem tudi sam strojni tehnik in me to področje še vedno zanima. Doma sem blizu in prav nobenega razloga ni, da si delovanja toplarne ne bi ogledal. Moram pa reči, da sem prijeto presenečen, saj je toplarna opremljena z res vrhunsko tehnologijo.«

Slavko Brežnik: »Celjan sem in seveda me zanima, kako deluje tak objekt. Kar malo presenečen sem, kako sodobno je vse. Človek bi pričakoval vsaj malo smradu in umazanije, če gre za kurjenje odpadkov in mulja, kajne? Pa ni nič od tega, le vrhunska tehnologija. Prav pomirjen sem, ko sem videl, kakšno opremo imajo in kako je vse urejeno.«

»Pri nas ne gre za kurjenje odpadkov, temveč za termično obdelavo le-teh. To pomeni, da je ves postopek skrbno nadzorovan, tehnologija pa nam ne omogoča le proizvodnje koristne energije, ampak tako zmanjšujemo tudi količine toplogrednih plinov v ozračju nad mestom,« je pojasnil razliko Sebastjan Žvipelj.

Osteoporoza prizadene starejše kosti. Največji dejavnik tveganja je sicer genetika, a s pravilno prehrano, predvsem veliko kalcija, lahko kosti že v mladosti čim bolj krepimo. (Foto: GrupA)

Osteoporoza resen zdravstveni problem

Najpogostejši so zlomi kolka, hrbteničnih vretenc, zapestja in nadlahtnice

Osteoporoza je sistemska bolezen, zaradi katere se zmanjša mineralna gostota kosti, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke, zato postanejo krhke.

Specialist splošne kirurgije in koordinator operativnega medicinskega področja v celjski bolnišnici prof. dr. Radko Komadina pravi, da na travmatološkem oddel-

ku letno operirajo približno 1.800 bolnikov, med njimi jih več kot 360 na operacijsko mizo leže zaradi zlomljenega kolka, ki je med najpogostejšimi in najnevarnejšimi osteoporotičnimi zlomi. Ta številka se sicer iz leto v leto povečuje in se je v dobrem desetletju več kot podvojila. Glavni razlog je staranje prebivalstva, po napovedih Komadine pa je mogoče pričakovati, da se bosta z osteoporozo po 50. letu soočila vsaka peta Slovenka in vsak osmi Slovenec.

Glavni krivec genetika

Po besedah strokovnjaka se skelet z leti redči, kar je normalen proces staranja. Če je redčenja preveč, pride do osteoporoze. Glavni vzrok za nastanek osteoporoze pri posamezniku je sicer, kot razlaga, v genetiki, ki predstavlja skoraj 80 odstotkov dejavnikov tveganja. V veliko manjši meri na nastanek osteoporoze vplivajo pomanjkanje kalcija v prehrani, premalo gibanja, pretirano pitje alkohola in kajenje. Osteoporoza je sicer mogoče odkriti z merjenjem mineralne gostote kosti. Tako imenovana denzitometrija, podobna rentgenskemu slikanju, je v Slovenijo prodrla okoli leta 1995, a metoda v zadnjih

letih po besedah Komadine zgublja svoj pomen. Praksa je namreč pokazala, da ni povsem zanesljiva. Pojavili so se primeri, kjer so med operacijo pri 70- ali 80-letniku jasno videli, da je kost votla in krhka, denzitometer pa ni pokazal osteoporoze. »Denzitometer osteoporoze, kot se je izkazalo, potrdi le v polovici primerov. V

Osteoporoza je znana tudi kot tiha bolezen, saj lahko traja več let brez posebnih znakov. Simptomi, zaradi katerih vendarle lahko posumimo na osteoporozo, so bolečine v križu pri dviganju bremen, zmanjšanje človekove višine in spreminjena drža telesa.

Rubriko Za zdravje ureja Anja Deučman. Predloge oziroma ideje ji lahko posredujete na e-naslov: anja.deucman@nt-rc.si.

Ste vedeli?

Kosti so sestavljene iz organskih in anorganskih snovi.

Organskih snovi je v kosteh okoli tretjina, najpogostejša je kolagen, med dvema tretjinama anorganskih snovi pa prevladujeta kalcijev fosfat in kalcijev karbonat. Zaradi kolagena so kosti prožne, anorganske snovi pa jim zagotavljajo trdoto. V mladosti je v kosteh več organskih snovi, zaradi česar so kosti bolj prožne, s starostjo pa postajajo vedno bolj krhke.

Raziskave so pokazale, da do zloma hrbteničnih vretenc in vsaj 60 odstotkih vodi osteoporotično sesedanje vretenc in ne na primer padec. Kot razlaga Radko Komadina, človek s hojo po zadnjih nogah vertikalno obremenjuje hrbtenični steber. Kost se, kjer je luknjičava, ukloni zunanji sili in vretenca postane podobno kepi iz mokrega snega. Ob nenehni pritiski postaja vse manjše in vse bolj zgoščeno. Ker so obhrbtnečne mišice z leti vse šibkeje, se začne človek nagibati naprej in sprednji del vretenca se deformira. Ko je več prsnih vretenc sesedenih v klinasto deformacijo, pride do značilne zgrbljenosti starega človeka. Do zgrbljenosti torej ne vodi slaba drža, temveč osteoporoza. Zaradi stisnitosti prsnega koša pa imajo te osebe številne resne težave, kot so odpovedovanje srca in pljučne bolezni.

30 odstotkih pokaže, da je kostna gostota na spodnji meji normalne, v približno v 20 odstotkih pa pokaže celo normalen izid. «Ljudi, pri katerih že pred zlomom diagnosticirajo osteoporozo, sicer zdravijo z zdravili, ki zmanjšajo nevarnost zloma. Na isti način brez predhodno narejene denzitometrije zdravijo tudi osebe, starejše od 65 let, ki so pri izredno majhni sili ali pri nedolžnem padcu s stojne višine doživeli enega od tako imenovane velike četverice zlomov. Pri teh je namreč po besedah Komadine očitno, da je za zlom kriva osteoporoza.

Nevarnejša od raka

V veliko četverico osteoporotičnih zlomov se poleg zloma kolka uvrščajo še zlomi zapestja, nadlahtnice v ramenskem sklepu in vretenca v hrbtenici. Takšne zlome je treba operirati, pri čemer so

pogosti pooperativni zapleti. »Umrljivost pri zlomih hrbteničnih vretenc in kolka je večja kot pri enako starih vrstnikih, ki te bolezni nimajo, in večja kot pri ljudeh, ki trpijo zaradi različnih vrst raka. Pri raku namreč merimo petletno preživetje, pri osteoporozni pa je preživetje komaj enoletno. «Razlaga Komadina in dodaja, da približno tretjina ljudi, ki se sooči z zlomom kolka, po zlomu ne doživi niti dvanajstih mesecev. Komadina se tako sprašuje, zakaj se na primer raka ter srčno-žilnih bolezni ljudje tako bojimo ter zakaj se o njih toliko pogosteje govori kot o osteoporozni, ki prav tako vzame številna življenja

Za bolj zdravo življenje

V Dobju in Rogatcu se občani že od začetka oktobra enkrat tedensko srečujejo na brezplačnih delavnicah Živimo zdravo. Strokovnjaki jih spodbujajo k ohranjanju zdravja, v prvi vrsti pa je program namenjen preprečevanju in zmanjševanju bolezni srca in ožilja.

Program Živimo zdravo je mednarodno priznan program promocije zdravja, ki je v minulih letih pripomogel k boljšemu zdravju že marsikaterega Slovenca. Na Celjskem poteka pod okriljem Zavoda za zdravstveno varstvo Celje, ki je Dobje in Rogatec letos izbral, ker raziskave kažejo, da je zdravje tamkajšnjega prebivalstva nekoliko slabše od zdravja v ostalih občinah. Delavnice so namenjene prav vsem generacijam, moškim in ženskam ter zdravim in nekoliko manj zdravim. Na srečanjih udeleženci med drugim spoznavajo osnove zdrave prehrane, pomen gibanja in ohranjanja primerne telesne teže za zdravje, načine za premagovanje stresa ter metode za odkrivanje raka. Poudarek pa ni le na teoriji, saj so si občani na eni od minulih delavnic tudi merili krvni sladkor, krvni tlak in indeks telesne teže, na eni od decembrskih delavnic pa bodo celo kuhali. Strokovnjaki so na srečanjih seveda na voljo tudi za odgovore na vprašanja in za pomoč pri morebitnih zaupanih težavah.

Delavnice v Dobju so vsak torek ob 18. uri v kulturnem domu, v Rogatcu pa vsak četrtek ob isti uri v prostorih občinske stavbe. Ta teden delavnic zaradi praznikov sicer ni, prihodnji teden pa bodo Dobjani in Rogačani, ki med se še vedno sprejemajo nove udeležence delavnic, spregovorili o pridelavi sadja in zelenjave na domačem vrtu. V celjski zdravstveni regiji je program v preteklih letih že potekal v Novi Cerkvi, Gornjem Gradu, Vitanju, Bistrici ob Sotli, na Dobrni in v Loki pri Zidanem Mostu.

Prihodnost v ortogeriatričnih oddelkih

Osteoporoza po besedah Radka Komadine predstavlja največje breme zdravstvenih zavarovalnic. V celjski bolnišnici osebe z zlomom kolka v bolnišnici v povprečju preživijo okoli deset dni, zdravljenje stane približno sedem tisoč evrov. Komadina je prepričan, da bi z ustanovitvijo ortogeriatričnih oddelkov stroške precej zmanjšali, hkrati pa poskrbeli za kakovostno obravnavo bolnikov.

Tovrstne oddelke v tujini že poznajo. Razvili so jih v Združenih državah Amerike, Sloveniji najbližji tovrstni oddelki pa je v eni od klinik v Innsbrucku. Ortogeriatrični oddelki, oddelki za starostnike z zlomi, bi, kot pravi Komadina, pomenili revolucionarno organizacijsko spremembo. Oddelki vodi geriatr, torej specialist

za starostnike, njegov svetovalec pa je anesteziolog. Starostnika z osteoporotičnim zlomom še isti dan po sprejemu v bolnišnico pripravita na operacijo. Zatem pokličeta kirurga, ki bolnika operira, po operaciji pa se bolnik vrne na oddelek, kjer zanj vse do odpusta iz bolnišnice skrbi njegov zdravnik geriatr. Model prav tako določa, da je treba v približno treh dneh po operaciji bolnika že postaviti na noge ter ga četrti ali najkasneje peti dan poslati na nadaljnje zdravljenje v domačo oskrbo. »Tako bolnika v bolnišnici ne izpostavljam nevarnosti tako imenovanih hišnih infekcij, kot sta MRSA in ESBL. Kot je znano, pri mladih ljudeh ne povzročata nobenih težav, za starejše, nepokretne in oslabele osebe pa so odlična gojišča,« pravi Komadina. Dodaja, da igra pomembno vlogo na orto-

geriatričnih oddelkih tudi diplomirana medicinska sestra, ki je koordinator tima. Že od postavitve diagnoze je zadalžena predvsem za pogovor s svojci o nadaljnjem zdravljenju bolnika, ki mora imeti po odpustu iz bolnišnice seveda primerno oskrbo.

Radko Komadina še pravi, da je projekt o ustanavljanju ortogeriatričnih oddelkov v slovenskih bolnišnicah že pripravljen, z njim je prav tako že seznanjeno zdravstveno ministrstvo. »Projekt, ki naj bi bil sofinanciran z evropskim in državnim denarjem, je doživel veliko podporo, prav tako ga je podprlo ministrstvo. Moral bi že zaživeti, a so ga zaradi krize in Zakona o uravnoteženju javnih financ odložili,« pravi Komadina, ki datuma, kdaj bi tovrstni oddelki vendarle lahko zaživel, ne upa napovedati.

HUJŠANJE
8 – 12 kg mesečno
Dr. PIRNAT
02/252 32 55, 01/519 35 54
www.pirnat.si
Dr. Pirnat d.o.o., Bulevar 23, Maribor

Bodo na sodiščih na Celjskem odpuščali?

Varčevanje je v kot stisnilo še sodno osebje – Posledice bodo čutile tudi stranke v postopkih

Zatem ko je ljubljansko okrajno sodišče pretekli teden presenetilo z nenavadno izjavo za sodišča, da »zaradi strogih varčevalnih ukrepov države in okrnjenih sredstev sodišče ni več likvidno«, je v javnosti, predvsem pa po hodnikih in pisarnah sodnih palač završalo. Tokrat so v strahu ne le ostali zaposleni po sodiščih, ampak tudi sodniki. Varčevanje je okrnilo njihovo delo, kar se bo posledično poznalo tudi pri državljanih, ki imajo opravka s sodnimi postopki. Preverili smo, v kakšni finančni stiski so sodišča na Celjskem.

Najprej izjavo generalnega sekretarja Vrhovnega sodišča RS Janka Marinka: »Nekatera sodišča so neli kvidna že zdaj, druga bodo postala novembra.« Denarja ni. Govori se o še hujšem varčevanju na vseh področjih, na sodiščih se bojijo tudi odpuščanj, a je za tako grd rez v kadrovske sestavo še prehitro govoriti. Marinko pravi: »Več zadev kot rešijo sodišča, več stroškov je za to potrebnih.« Drugače rečeno: varčevanje bo pomenilo spet dolgotrajnejše postopke in spisi se bodo spet nabirali po

Se bodo sodišča zaradi pomanjkanja denarja vrnila v čas hudih sodnih zaostankov?

omarah, kar bo sodišča potisnilo nazaj v čas, ko so iskali rešitve o hitrejšem reševanju primerov. Začaran krog.

Prazna malha za izvedence

Vprašanje o stanju na celjskih sodiščih smo poslali tudi na Okrožno sodišče v Celju, ki z enotami Okrajnega sodišča v Celju (torej z okrajnimi sodišči v Slovenskih Konjicah, Šentjurju, Šmarju

pri Jelšah, Velenju in Žalcu) nastopa kot neposredni proračunski uporabnik, zato se podatki nanašajo na vsa sodišča na Celjskem. »Pri stroških sodnih postopkov ocenjujemo, da stroške poštnih storitev, kjer mesečno porabimo več kot 100 tisoč evrov za vsa sodišča celjskega sodnega okrožja, ne bomo mogli več poravnati že novembra letos. Stroškov za zagovornike, izvedence in

tolmače ter druge sodne stroške pa ne bomo mogli več poravnati decembra,« je za Novi tednik dejala direktorica Okrožnega sodišča v Celju Ksenija Ručigaj.

Stroški sodnih postopkov na Celjskem bodo letos v primerjavi z lani manjši za 5 odstotkov. Toda že lani je bilo stroškov manj kot leta 2010 za 14 odstotkov! Kljub večletnim predlogom, da se s Pošto Slovenije doseže nižja

»Do nelikvidnosti prihaja zaradi preizkega obsega zagotavljenih sredstev za letošnje leto, saj sodišča po veljavnem proračunu razpolagajo s 7,2 odstotka manj denarja v primerjavi z realizacijo za leto 2011,« pravi generalni sekretar Vrhovnega sodišča RS Janko Marinko.

Kaj takšno varčevanje pomeni za možnost brezplačne pravne pomoči, ki naj bi pripadala osebam, ki so v sodnih postopkih, a so na socialnem dnu? »Za stroške brezplačne pravne pomoči, na katere ne moremo vplivati, smo oktobra dobili dodatna proračunska sredstva. Zato pričakujemo, da bi lahko poravnali vse dospele obveznosti,« nam je pojasnila Ručigajeva. Lani so na primer stroški za brezplačno pravno pomoč za vso Slovenijo znašali 7,4 milijona evrov, za letošnje leto je bilo zagotovljenih 5,5 milijona evrov, nato je oktobra država odobrila še dodatnih 1,5 milijona evrov. Nekatera sodišča ne plačujejo zapadlih obveznosti že od julija.

cena za sodne pošiljke – po naših informacijah imajo v Nemčiji dogovorjen 50-odstotni popust – je šele letos prišlo do javnega naročila, ki bo kot kaže uspešno končano. Zaradi velikosti teh stroškov vrhovno sodišče sistematično uvaja storitve elektronskega vročanja in uporabe tako imenovane poštnih cest, ki prinaša prihranke tudi z vidika tiskanja in manipulacije s pošiljkami,« k izjavi Ručigajeve o poštinih stroških pojasni Marinko.

Sodišča na Celjskem so morala okrniti tudi vse, kar je vezano na materialne stroške.

»Ocenjujemo, da bomo materialne stroške lahko

poravnavali do konca leta. Na sodišču smo pri porabi sredstev za materialne stroške namreč uvedli stroge varčevalne ukrepe, zaradi katerih se stroški znižujejo že od lani. Letos v primerjavi z letom 2010 za 6 odstotkov,« še dodaja direktorica celjskega okrožnega sodišča. Na sodiščih morajo celo odgovoriti strokovno literaturo in zavračati plačljiva izobraževanja na račun zmanjševanja materialnih stroškov. »Edina rešitev, ki bi stroške zmanjšala, je, da bi sodišča reševala manj zadev. To pa je seveda nedopustno,« meni Marinko.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Sodstvo ni izjema pri varčevanju

»Zavedati se je treba, da morajo zaradi zaostrenih javnofinančnih razmer vsi državni organi v javnem sektorju, kot tudi pravosodni organi, poslovati čim bolj racionalno in gospodarno,« pravijo na Ministrstvu RS za pravosodje in javno upravo, kjer – kot dodajajo – »spremljajo problematiko poslovanja slovenskih sodišč«.

Kot poudarja minister Senko Pličanič, pa varčevanje ne sme ogroziti pravice strank do sodnega uveljavljanja svojih ustavnih in zakonskih pravic. Ministrstvo na področju pravosodja že pripravlja spremembe, ki so v usklajevanju s sodstvom in odvetništvom. »Njihov bistven poudarek bo ustreznejša, racionalnejša in stroškovno učinkovitejša ureditev na področju neposre-

dnih stroškov sodstva kot so to brezplačna pravna pomoč, ureditev zastopanja po uradni dolžnosti ter drugih stroškov sodnih postopkov ob hkratnem upoštevanju ustavnega načela enakega dostopa do sodišč ter ustreznega varstva pravic strank v postopku, še pojasnjujejo na pravosodnem ministrstvu. Govori se tudi o možnosti ukinjanja okrajnih sodišč, kar bi vodilo v dru-

gačno organizacijo dela, pa tudi v racionalizacijo. Zaradi težav v poslovanju, o katerih so sodišča v preteklem tednu spregovorila, pa bodo med pravosodnim in finančnim ministrstvom ter vrhovnim sodiščem stekli tudi pogovori o možnih rešitvah, vendar Pličanič ne pristaja na to, da bi se zaradi varčevanja vrnilo v čas velikih sodnih zaostankov.

Branko Masleša, predsednik Vrhovnega sodišča RS, je že konec septembra predsedniku Državnega zbora RS Gregorju Virantu poslal dopis, v katerem ga je opozoril na negativne posledice vladnega predloga proračuna na delovanje sodišč. »V zadnjih letih so se kazalniki delovanja sodstva bistveno izboljšali, v letošnjem letu pa se je trend še dodatno okrepil. Do konca avgusta se je povprečen čas reševanja zadev skrajšal za 0,8 meseca in je znašal 3,7 meseca, pri pomembnejših pa 8,1 meseca. Povprečna starost nerešenih zadev se je z 18,64 meseca v 2010 znižala na 13,31 meseca v 2012. Sodstvo reši za 8,6 odstotka več zadev, kot jih prejme, kar je predpogoj za dolgoročno preprečevanje kopičenja sodnih zaostankov,« pravi Masleša. Varčevanje na tako hud način bi lahko to statistiko kmalu spremenilo na slabše so prepričani na sodiščih.

Dan po prvem zimskem neurju

Drevesa so padala kot za stavo, zmanjkalo elektrike, snegolom ogroža gozdove

Po nedeljskem snežnem »udaru« se je v noči na ponedeljek stanje na Celjskem umirilo. Največ težav na cestah so povzročala podrtá drevesa, ki so ponekod ohromila promet poleg voznikov, ki so se na vožnjo podali kar v letnih pnevmatikah. Brez električne energije so bili prebivalci skoraj po celi regiji. Tako so bile v Celju težave na daljnovidnih Selce–Pečovnik–Kompole, Lokrovec in Ostrožno proti Šmartnem. Gozdove pa je prizadel močan snegolom. Po ocenah vodje celjske enote Zavoda RS za gozdove Iva Trošta, je bilo najhuje na Kozjanskem, zlasti na območju Bohorja in Rudnice, močno pa so prizadeta tudi drevesa na območju Konjiške gore in Pohorja.

Sneženje je v ponedeljek zjutraj prenehalo, kljub temu pa so bili gasilci in ekipe zimske službe še vedno na terenu. Prostovoljni gasilci so imeli največ dela z odstranjevanjem dreves. Samo na območju Zreč so jih s cest odstranili več kot 230, na območju Kozjega pa okoli 200.

Na Poti na Konjsko v občini Vojnik so morali gasiti požar, saj je drevo padlo na električne vodnike. Na ob-

močju Prebolda, Vranskega, Vojnika, Rogaske Slatine in Velenja so morali iz več stanovanjskih hiš črpati vodo, ki je zalivala kleti.

V Šentjurju v kraju Vezovje je večja skala priletela s pobočja, prebila streho in betonsko ploščo gospodarskega objekta. Na cesti proti Loki pri Žusmu so gasilci reševali tri osebe iz dveh vozil, ki so jih padajoče veje ukleščile v avtomobile. Poškodovanih na srečo ni bilo. V Rimskih toplihah pa je na hišo padlo večje drevo in praktično uničilo ostrešje.

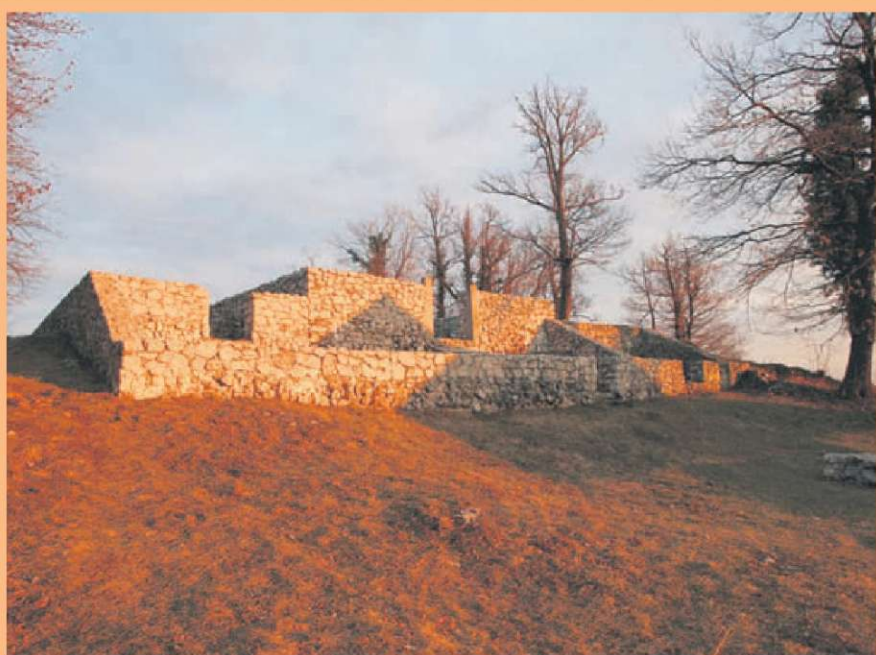
V Šentjurju so imeli težave predvsem pri oskrbi z elektriko in kot je včeraj povedal direktor JKP Šentjur Igor Gorjup, so zaradi stoječih črpališč že s težavo zagotavljali nemoteno vodooskrbo. Največ dela je po snegolomih torej ostalo električarjem. Po prvih, zelo grobih ocenah, je v snežnem neurju na območju Občine Šentjur nastalo za dobrih 100 tisoč evrov škode.

Na celotnem celjskem območju je bilo brez elektrike 13.500 odjemalcev. Ekipe Elektra Celje naj bi do ponedeljka zvečer odpravili vse napake na omrežju.

Sšol, BJ, StO, IS

Lastnike gozdov, ki bi se lotili odstranjevanja polomljenih in podrtih dreves, gozdarji opozarjajo, naj bodo pri tem zelo previdni. »Z oceno, kako bo drevo padlo, imajo težave celo izurjeni sekači. Ljudje naj bodo zato zelo previdni, da ne bi prihajalo do delovnih nesreč,« svetuje vodja celjske enote Zavoda RS za gozdove Ivo Trošt.

Škodo, ki je nastala v gozdovih bodo revirni gozdarji ocenjevali še najmanj ves teden. Najbolj naj bi bila, po prvih ocenah, prizadeta mlada drevesa in tiste drevesne vrste, ki imajo mehkejši les.

Za zdaj je Rifnik zgolj občudovanja vredna sprehajalna in razgledna točka. Je v to častitljivo antično dediščino mogoče vključiti doživljajski park, trgovine s spominki, rokodelske delavnice, restavracijo, prenočišča, otroško igrišče in še kaj? Je to za Šentjur sploh sprejemljivo?

Dr. Andreja Breznik verjame, da bi moral sodoben človek bolj aktivno bivati z arheološko dediščino.

»Projekt Skrivnost rifniške zvezde pozdravljam. Je pa delo takih navdušencev omejenega diha. Človek mora od nečesa živeti. Če vzamemo primer slovenskih term. Si predstavljate, da bi jih postavili na noge trije prostovoljci? Nemogoče. Svoj čas je to dejavnost podprla država in zdaj na tem temelji jedro slovenskega turizma. Če hočemo resno tržiti tudi arheološke parke, bo pač treba preusmeriti določena sredstva. Ne zato, ker so si arheologi to izmislili. Zato ker merljivi dokazi kažejo, da se v to splača vlagati.«

Bo Rifnik kdaj kaj več od opevanega kupa kamenja?

Prihodnost arheoloških parkov je v zabaviščno-turističnih produktih

Eno najlepših arheoloških točk v Sloveniji, ki ji domačini častitljivo rečejo Gora, primerjati s kupom kamenja je res grdo in nespoštljivo do kulturne dediščine našega prostora. A roko na srce, turist – naj bo od blizu ali daleč – si rekonstruirane antične zidove ogleda v 20 minutah. Še kakšno zraven mu vzame občudovanje razgleda na Šentjur in širšo okolico. V zbledelem spominu čez nekaj časa pa bolj ali manj ostane nek hrib s kamenjem na vrhu. Dovolj poseben, da bi se tja odpravil še enkrat ali ga celo komu priporočil?

Potem ko se je večina naše gospodarstva – v Šentjurju še posebej – sesula v prah, novih perspektiv in vizij še niti začeli nismo iskati. Gospodarske projekcije kažejo, da naj bi v prihodnjih letih in desetletjih vse večji delež bruto domačega proizvoda predstavljal turizem. Delež v tem poslu stoletja pa si lahko neko lokalno okolje odreže samo pod pogojem, če ustvari turistični magnet. Dovolj razpoznaven, da nenehno privablja množico domačih in tujih gostov. Zgolj opozoriti na lepo naravno okolje, nekatere kulturnozgodovinske spomenike ter ustanoviti lokalni Tic pa za kaj takega še zdaleč ni dovolj.

Stroka svoj del posla opravila z odliko

Dr. Andreja Breznik iz Narodnega muzeja Slovenije – v Šentjur so jo povabili mladi, ki so pod okriljem projekta Skrivnost rifniške zvezde iskali poslovne priložnosti v arheološki dediščini – je doktorirala prav iz tematike menedžmenta in upravljanja arheoloških parkov. Zdaj pa se ukvarja tudi s tem, kako jih

vključiti v javno življenje in turizem. Kot pravi, so nas na teh področjih v tujini prehiteli po levi in desni. A stvari se spreminjajo. »Ko sem pred desetimi leti začela govoriti o arheoloških parkih, so me vsi pisano gledali. No, danes je to splošno sprejeta zadeva. Težava je le v tem, da njihovo urejanje še vedno ni zakonsko urejeno. Po sili razmer jih dajo v upravljanje muzejem, ki pa za to kadrov nimajo. Potem se s promocijo ter z interpretacijo ukvarjajo kakšna lokalna društva.« Na privlačen in doživet način interpretirati nekaj, kar je navidez povsem nevpadljivo in vsakdanje, pa je za vsakogar poseben izziv. »A če govorimo o Rifniku, bi rada zelo pohvalila delo, ki

ga je na terenu opravil pokrajinski muzej. Strokovno je tam vse pripravljeno, da bi lahko iz tega naredili veliko turistično zgodbo in jo začeli tudi tržiti.«

Na družinski dopust na Rifnik?

Če hočemo obiskovalca na vrhu namesto pol ure zadržati cel dan ali celo več, je treba ponudbo preoblikovati v smislu zabaviščno-doživljajskega parka. S primernim ohranjanjem avtentičnega sporočila, se razume. »Slovenija je v tem pogledu polna izzivov in možnosti. Izkoristili žal še nismo niti ene.« Primeri dobrih praks iz naših sosednjih in drugih evropskih držav kažejo, da se taki parki do 60

odstotkov krijejo iz vstopnine. Seveda če ste kot upravitelj zasebnik. Javne ustanove so pri tem dokazano bistveno manj učinkovite, zaposleni pa manj motivirani. »Najbolj pa me veseli, da ti parki večino sredstev dobijo od vstopnic. To je zanimivo, ker dokazuje, da je taka ponudba zaželena in privlačna,« poudarja Breznikova.

Brez nič ni nič

Da bi na Rifniku lahko vzpostavili potrebno infrastrukturo za takšno dejavnost, bi po ocenah potrebovali vsaj dva milijona evrov. Ali se bo našel zasebnik z vizijo, bo v tem razvojni potencial videla občina ali bi takšen projekt lahko uspel celo na evropskih razpisih, je pravzaprav vseeno. Kot pravi Breznikova, glede na investicije, ki jih izvajamo v lokalnem okolju, to ni tako velik vložek. »Problem je v tem, da se tega pionirskega dela nihče noče lotiti. A pri tem ne gre za naložbo v čaščenje kulturnega pomena. Gre za ekonomsko podprte izračune, ki bodo dolgoročno prinesli nova delovna mesta in nove poslovne priložnosti tudi v širšem okolju.« Da za take projekte ni denarja, ker še vedno gradimo kanalizacijo in ceste, je žalostno. Po drugi strani smo iste argumente poslušali že v času gospodarske konjunktore. »Delež turizma se bo po projekcijah v BDP s sedanjih 12 zvišal do 50 ali celo 60 odstotkov. Gospodarstvo nam je šlo v »franže«. Ne vem, kaj se bo še moralo zgoditi, da se bo miselnost tistih, ki odločajo, odprla še za kakšne nove rešitve. Še posebej, ker se tovrstna ponudba v tujini na mednarodnem trgu krasi prodaja.«

StO
Foto: GG

Občina ni lastnica zemljišč, podpira pa vsako zasebno pobudo

Na občini Šentjur se strinjajo, da je Rifnik kot destinacija in arheološko najdišče eno najpomembnejših in najbolj prepoznavnih turističnih točk. To kaže tudi statistika, saj tematski muzej letno obišče okrog 1500 obiskovalcev, nekaj manj je vodenih ogledov v arheološkem parku, sicer pa se v knjigo na vrhu vpiše 12 tisoč pohodnikov letno.

V Rifnik so investirali ogromno evropskih in državnih finančnih sredstev, veliko pa je vložila tudi občina sama. »Uredili smo arheološki park, muzejsko zbirko in spremljajoče razstave ter osnovno turistično infrastrukturo. S tem smo na Rifniku zagotovili za morebitno nadgradnjo ponudbe, kot je gostinska in druge dejavnosti.« Na tem področju je zelo aktivna KS Šentjur – Rifnik. Kot so dejali na občini, je širitev in nadgradnja ponudbe odvisna predvsem od zanimanja in sodelovanja

tamkajšnjih prebivalcev. »V skupnem interesu nam je, da bi v Rifniku ti prepoznali turistični potencial in tržno priložnost tudi zase. Občina Šentjur sicer ni lastnica parcel oziroma zemljišča na Rifniku, v njeni lasti so zgolj premočnine.«

Občinska uprava dolgoročno podpira nadgradnjo parka v nekakšni simulaciji zgodovinskega naselja z vsoto potrebno turistično infrastrukturo, a kaj takega bi bilo smiselno predvsem v javno zasebnem partnerstvu.

Območje Ribnika Vrbje v Žalcu, na katerem naj bi v prihodnjih letih zgradili ekokamp. (Foto: TT)

Od divjega odlagališča do ekokampa

Občina Žalec želi ob ribniku Vrbje urediti turistični center

Nekoč degradirano območje ribnika Vrbje je danes prebivališče številnih redkih in ogroženih živali ter rastlin, prav tako pa z vsakim letom privablja čedalje več obiskovalcev. Ribnik, ki ga letno obišče kar 20 tisoč obiskovalcev, se tako danes razvija v eno pomembnejših turističnih točk v Spodnji Savinjski dolini. Občina Žalec si zato želi, da bi v prihodnjih letih ob njem zgradili ekokamp, poleg tega pa še vso ostalo potrebno infrastrukturo za nadaljnji razvoj turizma.

Ribnik Vrbje je nastal na območju nekdanjih gramoznic in divjih odlagališč med Strugo in Savinjo. Na pobudo Hmezada so v 70. letih prejšnjega stoletja površino sanirali in leta 1980 uredili še ribnik za vzrejo krapov. Med odločilnejšimi dejavniki za razvoj turizma je bila leta 2006 gradnja informacijskega središča in opazovalnice v okviru projekta Phare, dve leti kasneje so območje zavarovali še kot krajinski park. Ker je ribnik postal priljubljeno sprehajališče in prostor za oddih, so se odločili, da bodo ob njem uredili še nočitvene kapacitete, s katerimi bi turiste lahko v občini zadržali dlje.

Razgledna ploščad že prihodnje leto

Prve ideje o ureditvi kampa so se porodile že pred leti, prejšnji teden pa je podjetje RC Planiranje Celje domačinom predstavilo še idejni projekt, ki predvideva, da bi bil ekokamp sestavljen iz vstopnega objekta, bungalovov, prostorov za šotarišča in avtodome ter osrednje večnamenske zgradbe, kjer naj bi bil prostor za gostinski lokal, dvorano za seminarje in šolo v naravi. Poleg tega želijo postaviti manjši bazen, ki naj bi bil razdeljen na dva dela. Prvi bi bil konvencionalen, kar pomeni, da bi ga čistili s klasično čistilno napravo, drugi del bi

čistila biološka. Vsi posegi bi po besedah vodje idejnega projekta Rada Romiha temeljili na uporabi ekoloških materialov, predvsem lesa, energetska oskrba pa naj bi bila samooskrbna, saj naj bi izkoriščali obnovljiva vira – sončno energijo in podtalnico.

Idejni projekt predvideva tudi dve razgledni ploščadi, dostop do ribnika in brv. Ploščadi naj bi stali 23 tisoč evrov, od tega ima občina za prvo ploščad že zagotovljena sredstva, zato naj bi jo začeli graditi že prihodnje leto.

Projekt prihodnjih desetih let

Kot pravi župan Občine Žalec Janko Kos, se bodo projekta lotili postopoma oziroma v več delih. Najprej bodo uredili vstopni center in šotarišča ter sanitarni objekt, bazen, bungalove in osrednji objekt pa bodo zgradili naknadno. Urejanje kampa in njegove okolice je namreč projekt, s katerim se bodo ukvarjali naslednjih deset let. Občina finančnih sredstev za projekt, ki naj bi bil po prvih izračunih vreden 2,5 milijona evrov, ne more zagotoviti sama. Prav zaradi tega potrebuje idejno zasnovo, s katero bo na razpisih kandidirala za državna oziroma evropska sredstva. V naslednjem programskem obdobju 2014–2020 bodo Žalčani tako iskali potencialne investitorje, bodisi s pomočjo javno-zasebnih partnerstev bodisi s pomočjo različnih razpisov. Glede na vsebino projekta je direktorica Razvojnega agencije Savinja Danica Jezovšek Korent prepričana, da bi ga lahko izpeljali v obliki javno-zasebnega partnerstva. Ne izključujejo niti možnosti, da bi s pomočjo evropskih sredstev dokončali posamezne faze in šele nato kompleks podelili nekemu v upravljanje.

SPELA OŽIR

Srečanje rodbine Bevc

Zadnje septembrsko soboto smo se sorodniki rodbine Bevc, ki ima korenine v Podsredi, zbrali v Šmarju pri Jelšah na prvem srečanju. Nekateri smo se videli prvič, zato smo kar nekaj časa porabili za predstavljanje. Zbrali smo tudi podatke za družinsko drevo. Popoldne je v prijetnem vzdušju kar prehitro minilo in obljubili smo si, da se naslednje leto zopet srečamo.

ANJA GORIŠEK

Urejali okolico

V Termah Topolšica so izvedli oktobrsko prostovoljno akcijo zaposlenih UPS Adria(s)ekspres in Term Topolšica. Zaposleni obeh podjetij so opravili družbeno koristno delo in s tem pomagali enemu največjih centrov obolelih za multiplo sklerozo v Sloveniji. Skupaj so urejali notranjost in okolico centra MS Mladika v Termah Topolšica. Spoznali so, kako delujejo društva in s kakšnimi težavami se vsakodnevno srečujejo na področju socialnega varstva pri zagotavljanju psihofizične in zdravstvene pomoči osebam, obolelim za multiplo sklerozo.

AP

Jesensko sonce obsijalo dom

Zadnje septembrsko soboto so v domu upokojencev v Šentjurju s tradicionalno prireditvijo Sonce v jeseni obeležili mednarodni dan starejših. Vrata so na široko odprli prijateljem, sorodnikom in vsem drugim obiskovalcem. Izkazali so se kot zabavni in velikodušni gostitelji.

Predstavila so se številna društva, v kulturnem programu pa je nastopila tudi plesna skupina Sončnice iz društva bolnikov z osteoporozo. V nadaljevanju so pripravili številne aktivnosti in delavnice, vse od športa do ročnih spretnosti. Kaj vse nastaja pod spretnimi rokami stanovalcev, so pokazali tudi na razstavi. Ob ličkanju pa so poskrbeli tudi za pijačo in jedačo, pravo vzdušje pa je dodal še harmonikar.

STO

Dan kulture upokojencev Škofje vasi Topličanke v osrčju Idrije

1. oktobra smo nekateri člani društva upokojencev iz Škofje vasi preživeli lep in zanimiv dan, ki smo ga poimenovali dan kulture, kot je zapisano v načrtu dela društva. To smo združili z obiskom festivala za tretje življenjsko obdobje, ki se je bil v Cankarjevem domu.

Z avtobusom smo se odpeljali v Ljubljano in izstopili pred operno hišo. Pod vodstvom Janeza Rozmana, odgovornega za trženje v ljubljanski operi, smo si ogledali prenovljen stari del operne hiše in na novo dograjeni del. Žal si notranjosti dvorane nismo mogli ogledati, ker so ravno v tem času potekale vaje. Zato smo sklenili, da si jo bomo ogledali, ko bomo

obiskali katero od predstav, in upamo, da bo to kmalu. Nato smo odšli v Cankarjev dom, kjer smo imeli voden ogled festivala. Med vsem, kar smo lahko videli, smo se udeležili tudi joge smeha, ki je bila zelo prijetna in zabavna. Za konec pa smo se udeležili večera pesmi in glasbe v Linhartovi dvorani. Ko smo se vračali, smo ugotovili, da je bil dan lep in zanimiv. Dobre volje, ki smo jo podkrepili s petjem, smo se vrnili domov. Ker smo dan kulture tokrat izvedli prvič, je bila udeležba nekoliko skromna, toda prepričani smo, da bo iz leta v leto boljše.

ŠH

Članice Podeželskih žena Toplica iz Okonine se družijo že enajsto leto pod vodstvom in mentorstvom predsednice Margarete Atelšek.

Izpolnjujejo se v kulinarskih spretnostih, posebej v peki različnih peciv, ki so občasno v ponudbi na pultih tržnic, ob različnih domačih dogodkih, kot je na primer ljubenski Flosarski bal. Med dobro organizirane izlete uvrščajo tudi pohodništvo.

Prve dni v oktobru so izvedle celodnevni izlet in s seboj povabile tudi simpatizerke ročnih del iz bližnje okolice. Odpele so se proti Idriji. Ustavile so se v Škofji Loki in si ogledale staro mestno jedro. Po programu so nadaljevale izlet do zgodovinsko pomembne partizanske bolnice Franja v Cerknem. Spremljajoča vodička je nazorno opisala dogodke s prvotnim stanjem gradnje bolnišnice in ostalih objektov (barak) v času druge svetovne vojne in obnovitve objektov po hudem neurju in rušilni poplavi leta 2007. Bolnica Franja je priznan kulturni spomenik, simbol državnega pomena in je zelo obiskana.

Drugo vedoželjnost so izpolnile z vodenim ogledom podzemnega sveta iz 18. stoletja, ko so šle v rudnik živega srebra Idrija, imenovan Antonijev rov, izkopen leta 1500. V Mestnem muzeju Idrija na gradu Gewerkenegg so prikazane zgodovina rudnika živega srebra z detajli ter zelo zanimiva razstavljena geološka zbirka kamnin in stalna razstava klekljanih idrijskih čipk, ki so znane po izdelkih različnih generacij čislane rokodelske obrti.

V vojnem muzeju, ki je last zbiratelja ljubitelja Slavka Moravca, in se nahaja v zanimivi stavbi Magazin sredi Idrije, so na ogled predmeti iz obeh svetovnih vojn, slike, odličja, orožja, uniforme in medalje ter bolniška soba partizanske bolnice Pavle.

Pred odhodom iz Idrije so izletnice za večerjo naročile idrijsko kulinarčno specialiteto, evropsko priznane in zaščitene idrijske žlikrofe in presenečenje med jedjo – čarodeja rokohitca. Spomin na zanimiv izlet bo ostal v srcih in s fotografijami v albumu.

ROZALIJA TKAVC

www.radiocelje.com

Madžarska gostoljubno odprla vrata

Na Madžarskem, natančno v kraju Debrecen, ki je eno večjih mest Madžarske, smo učenci Osnovne šole Frana Roša preživeli čas med 1. in 5. oktobrom.

Sedmo- in devetošolci smo se z učiteljicami mentoricami in organizatorico poti Dušico Doberšek na pot odpravili polni pričakovanj. V okviru projekta Comenius smo gostovali že v Londonu in Italiji, maja 2013 pa bo država gostiteljica Slovenija.

Prve lepote Madžarske smo si lahko ogledali ob Blatnem jezeru, ki je največje jezero v

srednji Evropi. Ogledali smo si osnovno šolo v Debrece- nu in sodelovali v različnih delavnicah. Ena teh je bila izdelovanje figuric iz sadja in zelenjave. Povzpeli smo se na vrh zvonika protestantske cerkve, ki je veliko manj okrašena od rimokatoliških cerkva, a je kljub temu veličastna. Pot nas je vodila do drugega največjega mesta Tizse. Ustavili smo se v eko centru v Poroszlu. Tam smo si ogledali največji sladkovodni akvarij v Evropi. Odpravili smo se še v Eger, kjer smo si ogledali mesto in grad. V času petdnevnega bivanja na

Madžarskem so se stkala tudi mnoga nova prijateljstva.

Ob slovesu so nam gostitelji podelili priznanja za udeležbo pri projektu Comenius. Prikazali so nam madžarski folklor- ni ples. Na poti domov smo se ustavili še v Budimpešti, si jo ogledali in nakupili nekaj spominkov. Z lepimi spomini smo se vrnili domov povedat prijateljem, kakšen je okus sladkane solate in slivove juhe. Madžarska, ki je v letos tudi naša izbrana država v okviru projekta Evropska vas, nas je navdušila s svojimi lepotami in gostoljubnostjo.

KLARA METLIČAR, 9. b,
OŠ Frana Roša Celje

Rolkarji v Celju so se zbudili!

Na sončno soboto, 6. oktobra, smo v Salezijanskem mladinskem centru Celje organizirali drugo tekmovanje v rolkanju. Devet tekmovalcev se je pomerilo v dveh starostnih kategorijah, nekateri mlajši pa so se izziva celo prestrašili. Videli smo nekaj lepih in uspešnih trikov, izostal pa ni niti kakšen padec. Vendar smo tekmovanje srečno pripeljali do konca.

Najbolj razveseljivo je, da so tekmovanje predlagali mladi in ga v veliki meri izpeljali sami. Naredili so plakat in ga obesili. Reklamo so naredili tudi preko facebooka. Tudi so-

dnika sta bila dva njihova člana. Na dan prireditve so pomagali pri postavitvi ozvočenja (posodilo jim ga je naše Društvo SMC Celje) in vseh drugih potrebnih rekvizitov. Veseli nas, da si mladi želijo podobnih dogodkov in da so nekaj pri tem pripravljene narediti tudi sami. Nagrade niso bile v ospredju. Vendar, če se bodo prihodnje leto rolkarji »zбудili« prej, bodo morda našli tudi kakšnega primerne- ga sponzorja. Vsekakor velja, da se, če ne prej, prihodnje leto spet vidimo na naslednjem Don Bosko skate contestu.

BOŠTJAN JAMNIK

Pletemo niti mreže s prijazno besedo

Učenje komunikacijskih veščin je bilo osrednja tema 2. mednarodnega tabora Pletemo niti mreže s prijazno besedo v OŠ Grize.

Na taboru je sodelovalo 25 Unescovih šol, 7 mediacijskih in 9 šol iz tujine. Učenci iz tujine so se spoznali šele na poti v Slovenijo, povezano pa jih je obiskovanje dopolnilnega pouka slovenskega jezika v Švici, Lihtenštajnu in Avstriji. Spremljala jih je mentorica Marija Rogina. V različnih vlogah, kot soorganizatorji, vrstniški mediatorji, sovoditelji in udeleženci delavnic, pa so sodelovali tudi učenci naše šole.

Po uvodnem pozdravu s kulturnim programom so se udeleženci srečanja razvrstili v 10 delavnic, v katerih je potekalo učenje veščin vrstniške mediacije. Dve delavnici sta bili vsebinsko nekoliko drugačni; ena je bila namenjena učenju govornice gluhih, druga

pa je združila učence naše šole, ki obiskujejo izbirni predmet nemščina 2, in učence iz tujine. V času delavnic so mentorji Unescovih šol obiskali ekomuzej hmeljarstva in pivovarstva v Žalcu, si ogledali rojstno hišo skladatelja Rista Savina in razstavo slik Doreta Klemenčiča - Maja.

Srečanje smo zaokrožili z zaključno prireditvijo v telovadnici šole. Program so soustvarili učenci šolske dramske skupine Tapatu in učenci iz tujine. Sledilo je še druženje v jedilnici ob drobnih prigrizkih in pecivu, dogajanje pa je spremljala glasbena skupina Gozdnik, ki jo sestavljajo štirje učenci naše šole.

Obljubili smo si, da se bomo naslednje leto spet srečali, kjer bomo vezi prepletali na drugo temo, prijazna beseda pa bo stalnica naših projektov.

MARTINA PETELINEK

Ob kostonju opazovali zvezde

Astronomsko društvo Kosci iz Šentjurja je pred kratkim organiziralo že 6. tradicionalno astronomsko noč.

Letošnji dogodek se je uradno začel ob 19. uri pri cerkvi sv. Helene v Javorju, kjer se je zbralo okoli 200 opazovalcev zvezd. Noč pod zvezdami so načrtovali že teden prej, a je bila zaradi slabega vremena predstavlj-

na. Predavatelji so podrobno predstavili jesensko nebo, obiskovalci pa so lahko s teleskopi brezplačno opazovali zvezde in si pobleže pogledali globine vesolja.

Pred tem so si lahko ogledali spomeniško zaščiteno cerkev sv. Helene in spoznali njeno zgodovino. Astronomi vseh generacij so se lahko tudi na lastne oči prepričali, kako veliko je svetlobno onesnaženje v Sloveniji, saj

je razgled z vrha hriba zaradi višine in jasnega vremena to zelo dobro omogočal.

Učenci 9. razreda Osnovne šole Slivnica pri Celju so obiskovalcem prodajali kostonj in s tem zbirali sredstva za končno ekskurzijo. Vsi so se strinjali, da so se organizatorji pri pripravi projekta zelo potrudili, saj je dogodek minil v sproščenem vzdušju.

ANJA PODKRAJŠEK

Kako ravnati s psom, da ta ne bi pobegnil, se skrbniki naučijo v pasji šoli. Na sliki stojita Nuša Pleterski, predsednica Kinološkega društva Celje, in inštruktor Dušan Lobe. (Foto: KD Celje)

Se Lassie res vrne domov?

Kot otroci smo navdušeno gledali serijo filmov o škotski ovčarki Lassie, ki se je vedno znala vrniti domov, ne glede na to, kako daleč stran je bila. Pri tem je morala premagati nešteto težkih preizkušenj in vselej ji je uspelo. Ko danes poslušamo obvestila o izgubljenih psih in gledamo sezname nesrečnih kosmatincev v zavetiščih, si ne moremo kaj, da se ne bi spomnili teh filmskih pripovedi in se vprašali, zakaj vsi ti psi iz resničnega življenja ne najdejo domov k svojim gospodarjem, kadar se izgubijo – ali še huje, če jih zavržejo.

O inteligenci in sposobnosti psov je znanega veliko in morda se občasno zgodi, da kakšen izgubljen najde svojega gospodarja, tudi če ju ločijo večje razdalje. Toda v resnici gre bolj za filmsko zgodbo, meni **Dušan Lobe**, inštruktor v Kinološkem društvu Celje. »Če psa pot ne zanese predaleč

in se giblje v znanem okolju, se lahko sam vrne. Ko pa se zelo oddalji od točke zadnjega srečanja s skrbnikom in ga nagoni zanesejo daleč, se ne zna sam vrniti ali pa se vrne prepozno, ko lastnika ni več tam,« pravi Lobe. Pri vračanju psu pomaga izreden vonj, saj je sposoben slediti sledem v

zraku in na tleh. V zraku so vsaj še 20 minut delci, ki padajo z njega in jih lahko zavoha, druga sled pa je tista, ki jo pušča pod tacami: to so poškodbe na travi, kemijske reakcije ... Te so prisotne do tri dni in pes jih je sposoben najti in se vrniti. Toda le do mesta, do kamor sta se z vodnikom pripeljala z avtom. Avtu namreč ne more slediti.

Pes se vrača na mesto, kjer sta se s skrbnikom razšla, zato tam lahko pustite kakšno svoje oblačilo, saj bo pes verjetno tam tudi počakal.

Zakaj se pes sploh izgubi?

Če je skrbnik nekakšno središče pasjega življenja, se zastavlja vprašanje, zakaj se potem pes sploh izgubi. Kaj se zgodi, da zbeži in ne upošteva več klicev skrbnika? Dušan Lobe razlaga, da poleg razuma psa vodijo tudi nagoni in ti so glavna motnja, da se pes vede svoeglavo. Eden takih je spolni nagon, ki se ga da omiliti s kastracijo in sterilizacijo. Drugi je nagon po plenu. »Ko pes zavoha ali zagleda žival, ki bi zanj lahko predstavljala plen, mu odpove razum. Takrat postane popolnoma nevodljiv, lahko celo skoči pod avto, ker se usmeri izključno na plen,« razlaga Lobe in dodaja, da lahko pes tudi odtava iz dolgočasje, če se mu okolica zdi bolj zanimiva od skrbnika.

Igra kot preventiva

Plenski nagon lahko skrbnik pri psu sprost na nadzorovan način skozi igro in tako je precej manj možnosti za pobeg. Vodniki se že v pasji mali šoli naučijo prave igre s psom. Ena takšnih je na primer igra s klobaso iz blaga. »Ponudimo mu jo kot plen, ki ga mora najprej zasledovati, se potruditi, da ga zagradi, in ko ga ugrizne, prevzamemo vlogo žrtve in popuščamo, da nas vleče za seboj. Nato plen spustimo, kar pomeni, da ga pes pokonča, ga odnese in čuva. S tem se umiri in izpolnjen ima cel ciklus svojega plenskega obnašanja, kar se mu v naravi zgodi redko. Ponavadi se le razburi, zagleda plen in ga ne dobi ter ostane delno nepotešen,« razlaga Lobe in dodaja, da se mora skrbnik igrati na pravi način. Če to zna, so lahko rezultati zelo dobri, saj se bo pes takoj usmeril na skrbnika, ko bo ta potegnil iz žepa klobaso iz blaga, pri čemer psa okolica ne bo premamila.

Aktiven skrbnik

Najbolje je, da skrbnik upravlja povodec v naselju in tudi v gozdu, sploh ko je pes še mlajši. V naravi ga je mogoče pripeti na daljši povodec, še bolj priporočljiva je 10-metrška pletena vrv, »gurtna« po domače, s katero lahko pes prosto teka. Toda še vedno je pod nadzorom in skrbnik ga lahko vsak trenutek ustavi, če bi zaznal, da se pripravlja na kakšno ak-

Ker se vsakomur lahko zgodi, da mu pes zbeži, je dobro na ovratnico psa vstaviti tulec s telefonsko številko ali z drugimi kontaktnimi podatki. S tem olajšate vrnitev psa in zmanjšate morebitne stroške.

cijo. Vsak vodnik mora poskrbeti, da je bolj zanimiv za psa kot okolica, da je aktiven, da se oskrbi s približki, z igračo, da se ukvarja s psom ... To pomeni, da psu nikoli ne dovoli, da bi izkusil slast pobega, saj bo po prvem uspelem poskusu pes »nagrajen« z dogodivščinami v okolici, ki jih z vodnikom ni nikoli doživel. V začetku, ko še ni zanesljivo, da se bo pes,

tudi če bo spuščen, vrnil ob klicu, ga lahko skrbnik spusti v kakšnem ograjenem prostoru in opazuje njegovo vedenje ter ga vedno, ko se vrne, nagradi. Bolje je najprej vztrajati s povodcem kot obratno ali kot pravijo izkušeni kinologi: leto s povodcem pomeni deset let brez njega, poudarja Dušan Lobe.

TATJANA CVIRN

Kaj storiti, če pes kljub vsemu zbeži?

Pametno je s prijatelji prečesati območje, kjer se je pes izgubil, ga klicati in če ni predaleč, je lahko akcija uspešna. V nasprotnem primeru je treba v treh dneh obvestiti zavetišče, veterinarsko upravo, tudi policijo, morda objaviti podatke v medijih. Ker je večina psov čipiranih, v zavetišču s čitalcem preberejo številko, s katero je pes vpisan v evidenco veterinarske uprave, in na osnovi tega lahko najdejo lastnika. Problem je pri tistih, ki nimajo čipov ali so se lastniki vmes zamenjali.

Tisti, ki takega izgubljenega psa najde, mora prav tako sporočiti v zavetišče, kjer mu naročijo, da pokliče še na občino, na območju katere je našel psa – zaradi plačila stroškov. Iz zavetišča ga nato v 24 urah pridejo iskat, zato je najbolje takega izgubljenega psa zadržati. Lastnik mora najkasneje v osmih dneh prevzeti psa in poravnati stroške, ki so jih imeli z njim, ter morebitno škodo. Če lastnika v zavetišču ne najdejo, lahko psa ponudijo v posvojitev. V Zonzaniju v Jarmovcu, ki je zavetišče za širše celjsko območje, trenutno ponujajo 11 psov. Pri tem ne ločujejo med izgubljenimi in zavrženimi. Ker niso čipirani, tudi lastnikov ne morejo najti.

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 2. novembra od 12. ure do 13. novembra do 16. ure.

30 TO	plod	
31 SR	od 15. ure korenina	
1 ČE***	cvet	Sonce se premakne pred Tehtnico
2 PE	korenina	padajoči loki
3 SO	cvet	
4 NE***	cvet	
5 PO	cvet do 14. ure, od 15. ure list	

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz setvenega priručnika Marije Thun za leto 2012, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki založba Ajda, Vrzenec, tel.: 01/754 07 43.

LEGENDA: * in ** trigon, *** opozicija

Vpliv razmerij med planeti je lahko pozitiven ali negativen. Pozitivno učinkujejo opozicije in trigoni planetov, negativno pa mrki in konjunkcije.

Prodajna mesta vstopnic:

Eventim, poslovalnice Pošte Slovenije, Petrol, hiša vstopnic City center, TIC Celje ter oglasni oddelek Novega tednika in Radia Celje, dodatne informacije: 051 364 333.

VLADO KRESLIN z Beltinško bando in Malimi bogovi

Poj mi pesem ...

Petek, 9.11., ob 19.30 v Dvorani Golovec Celje

ODKUP
zlata-srebra
GOTOVINA TAKOJ!!!
ZLATARNA ADAMAS
Trg celjskih knezov 4, 3000 Celje
03/5442-180
Mitja Udovč, s.p., Celje

DRUŠTVA VABIJO

TOREK, 30. 10.

14.00 do 15.00 Socio Celje

Učna pomoč za osnovnošolce

17.00 Zelenica nasproti prodajnega centra v Levcu

Tematska delavnica z druženjem in igro Igrajmo se čarovnice

SREDA, 31. 10.

od 16.00 dalje Okrepčevalnica Z grede Šentjur

Bučni dan in noč delavnica izrezovanja in druge uporabe buč, kužnarična delavnica, čarovniško druženje in nagrade za naj maske

KOMEMORACIJE

TOREK, 30. 10.

18.00 Titov trg Velenje

ČETRTEK, 1. 11.

9.30 Pri grobovih v Grabnu na Stranica

metropol

SREDA IN ČETRTEK
20.00 Ambasador - dokumentarni

MOTORNA VOZILA

PRODAM

ODLIČEN VW golf 5 1,9 tdi, letnik 2008, redno vzdrževan in servisiran pri pooblaščenem serviserju, svetlo siv metalik, 166.000 km, 3 vrata, prodam za 7.950 EUR. Telefon 041 866-822. 4090

KUPIM

Z GOTOVINO kupim osebna vozila od letnika 1990 do 2012; cela, poškodovana, slabše ohranjena. Odvoz, prepis in gotovina takoj. Telefon 031 783-047, Boris. 4073

STROJI

KUPIM

TRAKTOR, kiper prikolico Tehnostraj, enosno in ostale priključke, kupim. Telefon 041 235-349. p

TRAKTOR Zetor, Ursus, Ferguson ali Štore, kupim. Telefon 051 639-777. p

STANOVANJE

PRODAM

ENOSOBNO stanovanje, 36 m², Okrogarjeva ulica, Celje, prodam. Telefon 040 687-734. 4160

KUPIM

V CELJU kupim enoinpolsobno stanovanje, lahko je v slabšem stanju. Plačam takoj. Telefon 041 866-822. 3962

www.radiocelje.com

ODDAM

OPREMLJENO stanovanje, velikost 54 m², kabelski in telefonski priključek, lokacija Lipa - Štore, oddamo. Cena po dogovoru. Telefon 031 692-680. 4097

OPREMLJENO dvosobno stanovanje v Celju oddam. Telefon 051 458-224. 4131

HUDINJA. Oddam 2,5 sobno stanovanje. Telefon 031 218-998. 4161

GARAŽA

ODDAM

GARAŽO v Celju (na Otoku) oddam v najem. Telefon 051 210-405. p

ŽIVALI

PRODAM

NEMŠKE ovčarje, stare 9 tednov, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 813-237, 040 463-438. 4139

TELICO čb, 300 kg, prodam. Telefon 070 882-415. 4158

KUPIM

DEBELE krave in telice za zakol in suhe za dopitanje, plačilo takoj, kupim. Telefon 070 405-700. š 142

DEBELE in suhe krave in telice, plačilo takoj, kupim. Telefon 041 653-286. š 83

VSE vrste krav in telic za zakol kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 544-270. p

KRAVE in telice za zakol ali dopitanje kupim. Telefon 031 743-351. 4052

MENJAM

KRAVO po prvem teletu, za zakol, menjam za mladega bikca. Telefon 5827-574, zvečer. š 282

POTREBUJETE DENAR
IZPLAČILO TAKOJI
03/490 03 36

Žnider's Celje, Gosposka ul. 7
Žnider's d.o.o., Ul. Vite Kraigherja 5, Maribor

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

MOŠT ali grozdje iz ljutomersko ormoških goric prodam. Cena po dogovoru. Pokličite po telefonu 051 621-666. p

REPO, lepo, za kisanje, poceni prodam. Telefon 051 220-902. 4127

BELO mešano vino koprška izabela in laski rizling, po 0,50 EUR/l, prodam. Telefon 5452-932. 4146

OSTALO

PRODAM

BUKOVA drva, hlodovina, metrska ali kratko nažagana, na paletah, z dostavo, (na zalogi briketi in peleti), ugodno prodam. Telefon 051 359-555; www.drva.info. p

CEPANA in razrezana slovenska bukova drva na paleti, cena za paleto je 105 EUR, 2 paleti sta za eno klaftro, prodam. Telefon 040 860-200. p

SUHO koruzo in tribrazdni obračalni plug prodam. Telefon 041 649-414. š 276

DVE telici, težki 500 kg, za zakol ali nadaljnjo rejo in gumi voz, prodam. Informacije po telefonu 041 725-720. 4105

KOTEL za žganje, domače izdelave, 100 l, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 884-937. 4126

OTROŠKI voziček Quinny senz, star 2 leti, 3 nastavitve položajev, sive barve z modro obrobo, prodam za 150 EUR. Telefon 041 505-105. 4149

DRVA, mešana, dve klaftri, prodam za 200 EUR. Telefon 041 866-612. 4138

BUKOVO hlodovina za drva, cena s prevozom je 60 EUR/m², prodam. Telefon 031 346-299. 4141

ČELADO za motor Crivit sports L 59-60 cm, na preklap, novo, srebrne barve, prodam za 70 EUR. Telefon 041 505-105. 4149

KUPIM

VSE vrste lesa na panju kupim. Plačilo takoj. Telefon 041 506-958. 3212

KOTEL za kuhanje žganja kupim. Telefon 070 896-239. 4022

STARO sekuro cimermanko, stare čebelarke in gobarske knjige kupim. Telefon 031 809-043. 4128

ZMENKI

FANT, 38 let, želi spoznati deklo za preživljanje prostega časa. Možna resna zveza. Pisne ponudbe pošljite na Novi tednik pod šifro JESENSKA IDILA. p

PREMOŽNI Nemeč, 50-letni podjetnik, višje postave, želi spoznati urejeno žensko od 35 do 50 let. Zaželeno znanje nemškega ali angleškega jezika. Telefon 041 248-647, agencija Alan. 4159

63-LETNA simpatična gospa si želi prijatelje do 80 let. Ti k meni ali jaz k tebi. Telefon 041 248-647, agencija Alan. 4159

Ženitna posredovalnica

ZAUPANJE

za vse generacije, brezplačno za ženske do 48 let.

Tel.: 031/836-378
03/5726319

Leopold Orešnik, s.p., p.p. 40, Prebold

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIMO voznika tovornega vozila s C- in E-kategorijo za vožnjo v zahodno Evropo. Binal transport, d. o. o., Parizlje 58, Braslovče, telefon 041 556-618. 4116

IŠČEM delo: pomoč, svetovalno delo z otroki in mladostniki in njihovimi starši. Telefon 051 247-626. 4143

RAZNO

STARO železo, radiatorje, peči in ostalo brezplačno odpeljemo. Miladin Golijan, s. p., Kidričeva 3, Velenje, telefon 040 465-214. n

67 let
Z VAMI IN ZA VAS
VSAK TOREK IN PETEK
facebook Novi tednik in Radio Celje
www.novitednik.com

novitednik

Naročite album Modrijanov in številne druge hite!

MODRIJANI
Ti moja rožica

Zavrtno oc
Saša Avennika

NAJBOLJŠI ANSAMBLI Z NAJLEPŠIMI MELODIJAMI TINETA LESJAKA

Naročam CD Ti moja rožica skupine Modrijani po ceni 10 eur + poštnina

Naročam CD Najboljši ansambli z najlepšimi melodijami Tineta Lesjaka po ceni 10 eur + poštnina

Naročam CD Zavrtno oc ansambla Saša Avennika po ceni 10 eur + poštnina

Ob naročilu vseh treh zgoščenok darilo CD torbica.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Kraj: _____ Podpis: _____

Zgoščenke lahko kupite tudi na oglasnem oddelku Novega tednika in Radia Celje

NAROČITE

NAROČILNICO pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje

Ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemo vse posebne izdaje Novega tednika, imajo pravico do štirih brezplačnih malih oglasov in ene čestitke na Radiu Celje, življenje pa si lahko pocenijo z našo kartico ugodnih nakupov.

Novi tednik izhaja dvakrat na teden ob torkih in petkih. Piše o življenju in delu prebivalcev z območja 33 občin na Celjskem.

OB TORKIH - IZ VAŠEGA KRAJA - OB PETKIH - ZGODBE S CELJSKEGA

NAROČILNICA

NAROČILNICA

NAROČILNICA

IME IN PRIIMEK: _____

ULICA: _____

KRAJ: _____

DATUM ROJSTVA: _____

Naročam Novi tednik za najmanj 6 mesecev

PODPIS: _____

NT&RC d.o.o. bo podatke uporabljal samo za potrebe naročniške službe Novega tednika.

Novi tednik vam dostavimo na dom. V prosti prodaji stane torkova izdaja 1,30 EUR, petkova 1,50 EUR. Naročniki plačajo za obe izdaji na mesec 9,50 EUR, kar pomeni, da prihranijo, saj v poprečju izide devet številok na mesec.

Dodatni popusti pri plačilu naročnine vnaprej: 7 % pri plačilu za eno leto, 3,5 % pri plačilu za pol leta, 2 % pri plačilu za tri mesece.

PRILOGA TV-OKNO prinaša vsak petek 48 barvnih strani televizijskega sporeda in zanimivosti iz sveta glasbe in zabave.

Podjetje NT&RC, d.o.o.

Direktor: Srečko Šrot

Podjetje opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 190, fax: (03) 54 41 032, Novi tednik izhaja vsak torek in petek, cena torkovega izvoda je 1,30 EUR petkovega pa 1,50 EUR. Naročnine: Vera Gmajner. Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvede, za katere se plačuje 8,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: Biserka Povše Tašič

Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Oblikovanje: Minja Bajagič

Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja

Fotografija: Sherpa, GrupA

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

E-mail: radio@nt-rc.si

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Anja Deučman, Janja Intihar, Brane Jeranko, Špela Kuralt, Urška Selišnik, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir,

Branko Stamejčič, Ivana Stamejčič, Simona Solinič,

Dean Šuster

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Pomočnica direktorja in vodja Agencije: Vesna Lejič Mlakar

Marketing: Zlatko Bobinac, Simona Brglez, Vojko Grabar, Viktor Klenovšek, Nina Pader, Marjan Brečko

Telefon: (03)42 25 190

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Tomaž Turk se je 16. oktobra predstavil na tekmovanju v Radencih, kjer je prejel srebrno priznanje. Med vsemi motivi najraje izrezuje rože.

Tomaž Turk

Izrezovanje buč prava mala umetnost

Podeželski otroci so že nekoč radi izrezovali buče in vanje postavljali sveče ter si tako popestrili turobne jesenske dni. S poplavo ameriških navad so buče postale eden zaščitnih znakov noči čarovnic. Njihovo izrezovanje pa ni le eden od simbolov tega zadnje čase vse bolj priljubljenega keltskega običaja, temveč je lahko tudi čisto prava umetnost, kar dokazuje

Tomaž Turk, ki iz buč izdeluje nenavadne motive.

Kuhar Tomaž Turk iz Pariželj se z dekoracijo hrane ukvarja že petnajst

let. Pri svojem delu ji namenja posebno pozornost, saj meni, da hrano najprej pojemo z očmi in šele nato z usti. Najprej je ustvarjal male dekoracije ob hrani na krožnikih, ker mu to kmalu ni več zadostovalo, se je lotil večjih – med njimi tudi buč. Slednje izrezuje najraje, ker so najbolj obstojne, kar je še posebej pomembno na tekmovanjih, ko so dekoracije razstavljene po več dni. Izrezani motivi pridelajo še posebej do izraza v lubenicah zaradi barvnih kombinacij – zelene, bele in rdeče.

Tomaž Turk se vsako leto udeleži tekmovanja na Gostinsko-turističnem zboru Slovenije. Letos se je v Radencih predstavil z devetimi dekoracijami, narejenimi iz različnih vrst buč, in osvojil srebrno priznanje. Motive izbira povsem naključno. Velikokrat so mu navdih pobarvanke, kjer prevladujejo preprosti liki, ki jih lahko izreže z majhnim nožem, kljub temu, da ima celo vrsto različnih orodij prav za izrezovanje buč. »Najraje izrezujem rože, seveda pa se motivi spreminjajo. Letos tako oblikujem Popaja in medve-

da Leda, s katerima sem se predstavil tudi v Radencih. Pred časom sem se lotil celo Ribiča Pepeta. Poleg aktualnih junakov po naročilu izrezujem logotipe in napise,« pove Tomaž Turk, ki se rad udeleži tudi različnih bučarijad, ki so pogoste ravno v času pred nočjo čarovnic, ko se tudi on ne more izogniti dekoracijam, povezanih s tem praznikom. Zaupal nam je, da posebnega trenda pri izrezovanju tovrstnih buč ni, sam pa prisega na vesele in do ušes nasmejjane obraze.

ŠO
Foto: NEJC MEŽNAR

NAGRADNO VPRAŠANJE

Vlado Kreslin ne more brez ...

Vlado Kreslin, ki 9. novembra v dvorani Golovec v Celju ob 19.30 pripravlja veliki koncert, ne more brez kitare, Mure, bučnega olja, brez o-jev in brez u-jev.

Kaj menite, kateri kraji pa sodijo med pet njegovih najljubših? Če boste uganili vsaj enega, ste v igri za brezplačno vstopnico za koncert Vlada Kreslina 9. novembra v Celju. Na koncertu bo zaigral skladbe, brez katerih prav tako ne gre: Tista črna kitara, Namesto koga roža cveti, Od višine se zvrtil, pa še kakšno o Muri ...

Odgovore na nagradno vprašanje pošljite na Novi tdnik, s pripisom Kreslin, Prešernova 19, 3000 Celje, do ponedeljka, 5. novembra! Med pravnimi odgovori bomo izžrebali tri srečneže!

Sicer pa lahko vstopnice za veliki, spektakularni koncert Vlada Kreslina kupite na naslednjih prodajnih mestih: Eventim, poslovalnice Pošte Slovenije in Petrola, Hiša vstopnic Citycenter, TIC Celje ter oglasni oddelek Novega tednika in Radia Celje.

FOTO TEDNA

Foto: SHERPA

Potopljeni svet

